

Woj. Jagiellońska
Kraków

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 1-ej popołudniu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.
Biuro Redakcji i Ekspedycja ul. Chorażczyzna 21.
Administracja ul. Podwale 3. — Egzemplarze gazety do nabycia w Ekspedycji ul. Chorażczyzna 21, w biurze dzienników S. Sokolowski i Ska Jagiellońska 7, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy bankować.
Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — Konto P.K.O. Nr. 151.693.
Telefon Redakcji: Nr. 178. — Telefon Administracji: Nr. 73.

Cena egzemplarza
w mieście
1 na prowincji
20 Mk.

PRENUMERATA

we Lwowie bez dostawy	440— Mk
we Lwowie z dostawą	500— Mk
z przesyłką pocztową w Polsce	540— Mk
z przesyłką pocztową w innych państwach	650— Mk

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej”, Lwów, ulica Podwale 3, w godzinach od 8—2 i 3—7; biuro S. Sokolowski i Ska, ulica Jagiellońska 7.

Wileńska Wielkanoc.

Po tylu, tylu latach miasto Wilno tego roku po raz pierwszy znowu polską Wielkanoc, mogło uradować się „wesolym dniem”, który „nastąpił”.

Przed ołtarzem Ostrobramskiej rozpoczęto w niedzielę szereg uroczystości ponownego złączenia się z Polską. Cała też Polska wysłała na owe gody swych przedstawicieli. Wszystkich nas ciągnęło do tego, by zaświadczyć, że nową unję, zrodzoną z ducha Unji lubelskiej, uważamy za ziszczenie jednego z najgorętszych pragnień narodowych, a zarazem za jeden z najbardziej przekonujących dowodów, jak to istotnie stanowce woli narodu przemnie nie zdołają żadne sztuczki dyplomacji — żadne knowania ni gwaity wrogów.

Przypomniłoby sobie bowiem, że walka o Wilno wybuchła — acz taiona — równocześnie z wojną światową. Zrazu miała formę jednostronnie narzuconej woli obcej dzięki porozumieniu Rosji z zachodnimi aliantami. Przeciwno temu porozumieniu burzyć mógł się protest Polski jedynie w skrytości serca. A kiedy aktem z 5. listopada 1916 mocarstwa centralne w nadziei, że Królestwo zapłaci za to rekrutem, zabawiły się we wskrzeszenie Polski, miano to dając drobniemu strzępowi dawnej Rzplitej, — znowu Wilno zostało nam odjęte. Co więcej: Niemcy obraty je za ognisko w sferze swoich wpływów na Litwie, by ona jak pies rozżarty za każdym sklinieniem Berlina gotowa była rzucić się Polsce do gardła. „Idee litewska” Niemiec podjęła potem sowiecka Rosja, a z szarpaniny wrogich nam kombinacji, wyłonily się walki litewsko-polskie. Wyszczrzyło wilcze zęby Kowno: zdeptana i sponiewierana polskość Wileńszczyzny blizka już zdawała się kofca.

Mocarstwa zachodnie, stosownie do utartej swej w tym powojennym okresie taktyki, patrzyły na to z angielską flegmą, francuską nonszalancją, włoską chytrnością. Na szczęście rozpacz okazała się najlepszą w tym wypadku godraczynią, lepszą w każdym razie od dyplomacji sprzymierzonych. Ta rozpacz wetknęła Litwinowi, gen. Żeligowskiemu miecz do ręki i godyjski wezeł sprawy wileńskiej został jedynym zamachem rozcięty.

Strasznie tem gorszono się w gronie głów bystrych i umysłów wytrawnych, powołanych do „uporządkowania” Europy. Bo jakże? Imperjalizm, najczystszy imperjalizm! podpowiadały Kowno i Berlin. A choć krok Żeligowskiemu miał cel jeden: zapobiedz doszczętnemu wytepleniu żywiołu polskiego na Litwie; choć szło tu o ratowanie granic rdzennie polskiej ziemi, tak związanej z Polską, że jedna bez drugiej pomyśleć się nie da — niemniej jednak należało raczej znieść pokornie owo

Konflikt między Min. Michalskim a Sosnkowskim.

Powodem projektowane pobory oficerskie.

Kraków. (Tel. wł.) W sprawie konfliktu, jaki wybuchł między Min. Michalskim a Min. Sosnkowskim na tle uposażenia oficerów, podał Min. Michalski podczas pobytu swego w Krakowie parę szczegółów jednemu z pism krakowskich, Min. Sosnkowski mianowicie wysunął bardzo daleko idące postulaty, według jego projektu bowiem miałby np. podporucznik w Warszawie otrzymywać 100 tys. marek miesięcznej pensji, a pułkownik kawaler 208, a więc o 60 tys. więcej, niż prez. ministrów. Gen. Sosnkowski motywował swe żądania między innymi tem, że zagranicą oficerowie otrzymują pobory znacznie wyższe niż urzędnicy cywilni. Min. Michalski jednak zasięgnął w tej sprawie informacji w 5 ambasadach zagranicznych i w dostarczonych wykazów okazało się, że uposażenie oficerów i urzędników cywilnych zagranicą utrzymane jest na tym sa-

mym poziomie. Min. Michalski nie mógł się więc zgodzić na projekt Ministra spraw wojskowych, gdyż urzeczywistnienie jego pociągnęłoby za sobą wzrost wydatków nie tylko na uposażenie oficerów, lecz także urzędników cywilnych, którzy musieliby być materialnie zrównani z oficerami, a ciężar ten przekroczyłby naszą możliwość finansową. Min. Michalski godzi się natomiast na znaczne polepszenie bytu oficerów i przedkłada szczegółowo opracowany plan, w którym przewiduje między innymi podwyżkę kwaterunkowego, dodatku na umundurowanie, zniesienie konsumów, a natomiast ekwiwalent pieniężny na deputaty, dodatek dla rodziny itd. „Goniec Krak.” otrzymał z Warszawy depeczę z doniesieniem, że sprawa konfliktu będzie rozstrzygnięta przez Radę Ministrów, która postara się pogodzić sprzeczności obu Ministerstw.

wyteplianiu, aniżeli tak „zaborczo” potargać dobre obyczaje dyplomatyczne. Sprawa byłaby się sama gładko załatwiła; bo już jakby na Wileńszczyźnie zabrakło Polaków, jakby zatarto wszelkie ślady polskiego ducha i polskiej kultury — to Polsce odechciałoby się drzeć z Kownem koty o ten kawał ziemi.

Trudno było koalicyjnym dyplomatom stworzenie Litwy Środkowej przez Żeligowskiego uzgodnić z metodą załatwiania spraw przez rozmaite Rady Najwyższe, Ligi Narodów itd. Wiednoty, więc protesty, więc groźby nawet... Ostatecznie jednak, gdy okazało się niezbicie, że w owym „zuchwałym czynie” otrzymała wyraz stanowcza wola narodu, zarówno w Polsce jak na Wileńszczyźnie — musiano iść się odwrotnego sposobu i nie fakt dokonany uzgodnić z metoda, lecz metodą z faktem.

Polska ze swej strony, ułatwić pragnąc koalicyj owo, w jej pojęciu, małym necesarium przystąpiła by Wileńszczyznę wprost zapytano, czy naprawdę chce należeć znowu, jak ongiś do Rzeczypospolitej, czy też wolałaby może dać przecieć gardło pod nóż kowieński. Jak wypadła odpowiedź wileńskiego ludu, wiadomo, na niej bowiem oparła się wznowiona mija, wchodząca obecnie w życie.

Zdawało się po owej odpowiedzi, że już nie stanie ostatecznemu zjednoczeniu w drodze. Niestety!

W ostatniej chwili zjawilo się jeszcze jedno niebezpieczeństwo i to już nie przez wrogów instygowane: własny rankor partyjny. Ale spuściły nafi zastone! Niechaj nawet jako wspomnienie już nam nie maći tej krzepiącej serca polskiej trzechły, że węzły nierozterwalnie napowrót połączyły Wileńszczyznę z Rzeczypospolitą.

Znowu więc kawał granicy naszej od wschodu zarysowany wyraźnie. Teraz jeno nazwać dzi-

siejsze szczęściem wielkie mgorejące rozweselenie do tego, iżby stało się pobudką i zachętą w pracy około wzmocnienia tych coraz bardziej ustalających się granic Państwa od wschodu. Nie idzie zaś tylko o strzeżenie ich orężem; niennaruszalność zależy tu przede wszystkim od mocy, jaką da im ład wewnętrzny, praworzadność na posłuchu dla prawa oparta, skojarzenie się wszystkich sił dokoła jednej myśli, która nie innego być nie powinno, jeno dobro Ojczyzny.

WYJAZD UCZESTNIKÓW UROCZYSTOŚCI.

Warszawa. (PAT.) W poniedziałek o godz. 17 wieczorem specjalnym pociągami odjechał do Wilna Prezydent Ministrów Antoni Ponikowski. Wraz z Prezydentem Ministrów wyjechali Ministrowie: spraw wewnętrznych Kamiński, sprawiedliwości Sobolewski, rolnictwa i dóbr państwowych Raczyński, pracy i opieki społecznej Darowski, zdrowia publicznego Chodźko, oraz Minister byleż dzielnicy pruskiej Wybiński. — Ministerstwo spraw zagranicznych reprezentuje zastępca szefów protokołu p. Tarnowski, Ministerstwo spraw wojskowych gen. Rządkowski, Ministerstwo skarbu dr. Dubiecki, sprawiedliwości podsekretarz stanu Rymowicz, rolnictwa i dóbr państwowych dyrektorowie departamentów Mi-Klaszecki i Lesniowski, wyznań religijnych i oświecenia publicznego podsekretarz stanu Łopuszański, oraz dyrektor departamentu szkół powszechnych Złotowski i dyrektor dep. sztuki i kultury Falat, zastępca jego p. Skotnicki, Ministerstwo przemysłu i handlu dyrektor dep. Świętochowski, robót publicznych podsekretarz stanu Rybczyński i zarządca garażów reprezentacyjnych p. Skurewicz. Prezydentowi Ministrów towarzyszą, dyrektor dep. administracyjnego Sudański, naczelnik Wydziału prasowego Szerer, kierownik wydziału gospodarczego Szymczak, i sekretarz osobisty Prezydenta Potulicki.

Odjeżdżającego Prezydenta Ministrów żegnali na dworcu reprezentanci wszystkich władz.

oraz kompanja honorowa z orkiestrą i sztandarami. Prezydent Ministrów przyjął raport od dowodzącego kompanją.

Tym samym podzięciem odjechał także ks. Kardynał Daibor z kapelanem ks. Zakrzewskim, — a oprócz tego np. prezydent miasta Nowodworski, prezes Rady miejskiej p. Bałfiski, szef kancelarji cywilnej Naczelnika Państwa Car i jego zastępca p. Lepkowski. Z odczytania zaś Naczelnika Państwa major Maciesza, porucznik Rozozinski, por. Głuchowski i redaktor „Polski Zbrojny” kap. Kwiatkowski, a jako przedstawiciel Sejmu poseł Daszyński.

W WILNIE NASTRÓJ UROCZYSTY.

Wilno. (PAT.) W związku z przyjęciem przez władze polskie administracji Wileńszczyzny, miasto jest hogato udekorowane. Urzędy są nieczynne. Na ulicach chętni publiczności witają owacyjnie przyjeżdżających oswohodźców Wilna, oraz członków rządu polskiego.

W OSTREJ BRAMIE.

Wilno. (PAT.) Pociąg specjalny, wiozący przedstawicieli Rządu polskiego przybył do Wilna dopiero o godz. 11 rano, t. j. z dwugodzinnym opóźnieniem. Opóźnienie to spowodowane zostało pożarem, który wybuchł przy torze kolejowym obok stacji Czerecha. Na dworcu w Wilnie oczekiwali przybywających dyktatorów członkowie Tymczasowej Komisji Rządzącej, generałcja, delegacje rządu, duchowieństwo, przedstawiciele wieści organizacji społecznych i t. p. Z dworca pięknie udekorowanego, udali się Ministrowie do Ostrej Bramy, gdzie powitali ich przedstawiciele miasta, oraz licznie zgromadzona publiczność. Do Ostrej Bramy przybył również i Naczelnik Państwa, witany entuzjastycznie przez zgromadzonych. Prezydent miasta Bałkowski powitał Naczelnika Państwa przemówieniem, poczem wręczył mu symbolicznie klucze miasta. — Następnie Naczelnik Państwa, prowadzony przez biskupa Matulewiczę, udał się do katedry.

AKT UROCZYSTY.

Wilno. (PAT.) Z Ostrej Bramy Naczelnik Państwa w otoczeniu swjaty, prymas ks. Daibora, Prezydenta Ministrów, Ponikowskiego, członków komisji Rządzącej, przedstawicieli Sejmu ustawodawczego i wileńskiego, duchowieństwa, oraz instytucji społecznych, udał się do lokalu Tymczasowej Komisji Rządzącej, gdzie nastąpiło podpisanie aktu przekazującego władzę nad Wileńszczyzną Rzeczypospolitej. Pierwszy przemówił prezes Tymczasowej Komisji gen. Mokrzejcki, który w przemówieniu swjem skreślił historję Litwy Środkowej, a następnie omówił rezultaty prac w Komisji Rządzącej w dziedzinie politycznej, oświatowej, sądownictwa i gospodarczej. Mowca stwierdził, że stosunek władz do narodowości obcych odznaczał się jak największą życzliwością. Generał podkreślił, że w stosunku do Litwinów Komisja Rządząca kierowała się dobrą wolą, „Co się tyczy żydów, z którymi żyliśmy tu przez setki lat i z którymi dzielić tu będziemy złą czy dobrą przyszłość, nie wątpię ani na chwile, że przy dobrych chęciach współzycie to musi wejść na normalne tory i wiele wymagań żydowskich, odnoszących się do praw narodowych żydów musi znaleźć uwzględnienie”. Wreszcie generał stwierdził jak najprzychylniejszy stosunek władz do Białorusinów. Omówiwszy sprawę zrealizowania reformy rolnej, wspomniawszy mowca o opiece nad ludnością dawnego pasa przyfrontowego. Poruszając sprawę pasa neutralnego, gen. Mokrzejcki położył nacisk na to, że zupełnie przypadkowa linja listopadowego zawieszenia broni, wymuszonego przez mocarstwa, nie jest bynajmniej identyczna z zachodnią granicą polskości. Końcowy ustęp przemówienia gen. Mokrzejckiego opiewał: Chybać się przed majestatem Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, w ręce Twoje, Panie Naczelniku, składa Tymczasowa Komisja Rządząca władze nad tym krajem. Niech żyje Rzeczypospolita Polska, Naczelnik Państwa Józef Piłsudski niech żyje, Rządu polskiego dostojni przedstawiciele niech żyją. Okrzyki te zebrani powtórzyli z zapalem.

MOWA NACZELNIKA PAŃSTWA.

Następnie przemówił Naczelnik Państwa w te słowa:

Panowie stanęście do pracy w nadzwyczaj ciężkich warunkach. — Wymagają one

wysiłków tak wielkich i uporczywości pracy tak nadzwyczajnej, że szczęśliwy jestem, iż w imieniu Rzeczypospolitej mogę tu złożyć podziękowanie gen. Żeligowskiemu, oraz jego dzielnym pomocnikom. Doprowadziliście swoją pracą do tego, że nadzieje, życzenia i żądania ludności cała w te słowa: Panowie stanęście do pracy w tej swobodnie i bez żadnego nacisku mogą być wyrażone i urzeczywistnione. Za te prace raz jeszcze dziękuję.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej ogłaszam tymczasowy był poprzedniego państwa za skończony. Wzywam przedstawicieli Komisji Tymczasowej do złożenia aktu, do podpisania i Rząd polski do przejęcia władzy”.

PODPISYWANIE AKTU.

Przystąpiono do podpisania aktu przejęcia władzy, który to akt opiewa, jak następuje:

Działo się w Wilnie 18. kwietnia r. 1922. Gdy Sejm Ustawodawczy Rzeczypospolitej Polskiej uchwalał z dnia 24. marca 1922 (Dz. U. Rz. P. Nr. 20 poz. 162) przyjął do wiadomości uchwałę Sejmu w Wilnie jako zgromadzenia przedstawicieli ludności Ziemi Wileńskiej dla dania wyrazu woli ludności, zamadłej dnia 20. lutego 1922 w przedmiocie przynależności państwowej Ziemi Wileńskiej, zatwierdził złączenie Ziemi Wileńskiej z Rzeczypospolitą Polską dnia 2. marca 1922 i wzwiał Rząd polski, aby objął sprawowanie władzy państwowej Ziemi Wileńskiej, Rząd Rzplitej Polskiej objął te władze, doprowadzając w ten sposób do końca dzieło złączenia Ziemi Wileńskiej z Rzeczypospolitą Polską. Ku upamiętnieniu tej uroczystej chwili dokument niniejszy został sporządzony i przez uczestników uroczystości podpisany.

Pierwszy podpisał Naczelnik Państwa Józef Piłsudski, następnie premier Ponikowski oraz gen. Mokrzejcki, poczem na dokumencie podpisy złożyli Ministrowie Rzplitej, dyrektor Komisji Rządzącej, prymas Daibor, gen. Żeligowski i inni.

TE DEUM.

Po podpisaniu aktu uczestnicy uroczystości udali się do katedry, gdzie prymas ks. Daibor zaintonował Te Deum. Podczas nabożeństwa wywieziono na wieży zamkowej sztandar polski. Równocześnie dano strzały armatnie. — Podczas wszystkich uroczystości nieprzebrane tłumy, zebrane na ulicach i placu Katedralnym, manifestowały na cześć Rzeczypospolitej, Naczelnika Państwa oraz Rządu.

BALSZY PROGRAM.

Przedstawiciele Rządu wyjadą z Wilna 18. bm. Naczelnik Państwa pozostanie w Wilnie do 24. bm. Na 18. bm. zapowiedziane jest w wileńskiej synagodze żydowskiej nabożeństwo dziękczynne z powodu przyłączenia Wileńszczyzny do Polski.

REPREZENTACJA M. LWOWA.

Miasto Lwów reprezentują na uroczystościach wileńskich wiceprezydent dr. Leonard Stahl i p. Majerski.

*

Towarzystwo Dziennikarzy polskich, Syndykat Dziennikarzy polskich, oraz Kasyno i Koło lit-art. wysłały dziś do Wilna depesze treści następującej: „Naczelnik Państwa, Marszałek Piłsudski, Wilno: „W dziejowej chwili powrotu Ziemi Wileńskiej na Ojczyznę łono, zjednoczeni duszą i sercem z całą Polską, dajemy wyraz nieprzebranej radości i niezłomnej wiary w jasną przyszłość. Laskownik, Tow. Dziennikarzy polskich, Vogel, Syndykat Dziennikarzy polskich, Lwów, Rolle, Kasyno i Koło literacko-art.”.

Prasa ruska a Genua.

Od czasu słynnych uchwał w Cannes, powołujących do życia konferencję genueńską, temat stał się dominującym na lamach prasy ruskiej. Z konferencją łączy prasa ruska pomysły nadzieje dla dażeń politycznych, których jest wyrazem.

Odnosi się to przedewszystkiem do prasy trudowniczej, gdyż socjalistyczny „Wpered” nie

wierzy w takie wyniki, któreby prasa trudownicza chciała wnieść w ogół społeczeństwa ruskiego jako požądane. Prasa trudownicza opierając się na dyrektywach nadawanych przez Z. U. N. R., stale i konsekwentnie, — mimo iż oficjalnie komentuje co do zadań konferencji zdają się wykluczać możliwość dyskusji nad zagadnieniami politycznymi niedwuznacznie ustalonymi w istniejących traktatach. — usiłując zasugerować społeczeństwu ruskiemu, że konferencja genueńska właśnie rozstrzygnie, w myśl jej postulatów, sprawę Wschodniej Małopolski. Zdaniem tej prasy, ekonomiczne cele konferencji nie dadzą się osiągnąć bez uprzedniego załatwienia tej sprawy. Pozostawienie Wsch. Małopolski w dalszej niepewności co do swych prawnopństwowych losów przedrzy dotychczasowy stan prowizoryczności, stojący na zawadzie wszelkim próbom ekonomicznego odrodzenia Europy środkowej i Rosji, a wszak to główny cel konferencji genueńskiej.

Prasa ruska w uzasadnianiu konieczności stworzenia niezawisłego państwa wsch.-galicyjskiego oprócz przytoczonych powyżej argumentów natury gospodarczej, powołało się na precedensy prawne, zawarte w traktacie z Saint-Germain, dotychczas Polski nie obowiązującym, gdyż nieratyfikowanym; na równość interesów angielskich z niepodległościowymi aspiracjami ukraińskimi, których wyrazem ma być Z. U. N. R., na gwarancje pokoiu na wschodzie Europy, które to gwarancje dać może niepodległa Wsch. Galicja, zabezpieczająca południowo-wschodnie kresy polskie od napadu ze strony Ukrainy radłańskiej. A wreszcie wysuwa się jako argument najczęściej nawet używany, wola ludności, która się rzekomo miała niedwuznacznie wyrazić w zbrojnym odruchu w r. 1918.

Argumenty te przewijają się stale poprzez wszystkie artykuły sprawie Wsch. Małopolski poświęcone z tem, że raz na to, innym razem na owe zwraca się szczególniejszą uwagę. Regula jednak jest, że każdy elaborat poświęcony temu zagadnieniu, wychodzi z założeń prawnych, wynikających z braku aktu o międzynarodowym znaczeniu, któryby losy Wsch. Małopolski definitywnie przesądzał, a któryby równocześnie Polskę obowiązywał. Ani bowiem traktat w Sevres, ani traktat w Saint-Germain Polski dotychczas nie obowiązują i wobec postanowień, jakie zawierają, obowiązywać nie mogą i nie będą. Dlatego też prasa ruska nacjonalistyczna domaga się od mocarstw ostatecznego definitywnego ustalenia prawnopństwowych losów Wsch. Małopolski w myśl swych żądań, licząc bardzo wiele w tej mierze na Anglię i Włochy. Państwa te są formalnie gloryfikowane i komplementowane na lamach prasy ruskiej jako rzecznicy narodów pogrzebionych.

Wyrafinowanym cynizmem chyba jest w tych dowodzeniach troska o Polskę, która przez pozbycie się Wschodniej Małopolski, pozbedzi się równocześnie trudności wewnętrznych, powstałych na tle konfliktów narodowościowych i będzie się mogła wewnętrznie przedzielić i skutecznie skonsolidować, nie mówiąc już o tem, że uzyska przez to „zabezpieczenie” swych południowo-wschodnich granic przez sam fakt istnienia niepodległej Wsch. Galicji.

Takich i tym podobnych „argumentów” pełna jest prasa ruska. Obliczone są one na łatwowierność swych czytelników. Ale i wśród nich coś się często psunie, powstałe powatpicwanie co do prawdziwości podawanych faktów i trudności przedstawianych argumentów. Wtedy ukazuje się natłok, przypisująca taki krytycyzm działalności ichorźliwych jednostek, albo wręcz działalności „agentów polskich”, którzy, zdaniem tej prasy, wszędzie dotrzeć mogą, by zasnąć nieufność i niewiarę.

Czytając prase ruska ma się wrażenie, że postawiła ona wszystko na karte konferencji genueńskiej. Pytanie, co się stanie, gdy ta konferencja zawiedzie co do żywionych nadziei? Czy po tej konferencji nastąpi druga, co do której można będzie nadal śnić tak pięknie przewidywania, czy też prasa ruska zwróci do odrotu „pod hasłem trzeźwego oceniania warunków politycznych?”

Ta druga ewentualność zdaje się być wykluczona przy obecnym nieprzejednanym nastroju antypolskim prowodyrów ruskich, ale żywimy

nadzieje, że lud ruski nie da sobą dłużej frymarzyć, pragnąc żyć i pracować twórczo. On też

tych przewodników przepędzi, tylko do tego ludu trzeba znaleźć drogę.

A. Z.

Polska elementem ładu, pracy i spokoju.

Genewa. (PAT.) — „Giornale d'Italia” zamieszcza wywiad z Ministrem spraw zagranicznych Skirmuntem. Omawiając politykę Polski Minister powiedział między innymi: Jesteśmy sojusznikami Francji i to jest podstawą naszej polityki. Łączy nas wspólność interesów i specjalnie porozumienie z Małą Ententą, z którą idziemy w Genui w ścisłej współpracy. W planie naszej polityki leży także sojusz z państwami bałtyckimi, Pragniemy zupełnej zgody politycznej od Bałtyku do morza Egejskiego. Plan ten nie zawiera jednak projektu hegemonii a odpowiada jedynie koniecz-

ności interesów. — Jest to nakazem naszego położenia geograficznego. Zapytany o stosunek Polski do Włoch wobec faktu należenia Jugosławii do Małej Ententy, Minister odpowiedział: Pragniemy rozwijać naszą politykę w najszerszej zgodzie z Włochami, z którymi mamy wiele wspólnych interesów. Polska jest elementem ładu, pracy i spokoju. Przybyliśmy do Genui z postanowieniem ustalenia mocniejszych podstaw pokoju europejskiego i pracy narodów. Mówiąc o sytuacji ekonomicznej Polski Minister podkreślił wzmoczenie się eksportu i poprawę naszych finansów.

głównych mocarstw ententy i innych sprzymierzonych, biorących udział w konferencji genueńskiej. Zebranie to ma ustalić jednolite stanowisko ententy wobec traktatu w Rapallo. Wśród delegacji polskiej przeważa opinia, że przy całej stanowczości, jaka cechowała winna stanowisko ententy wobec tego aktu wysocy nielojalnego, naruszającego najważniejsze wątpliwości prawne i polityczne, jest jednak rzeczą niepożądaną zerwanie konferencji. Delegacja polska przeważała szczególną wagę do wzmożenia i utrzymania jednolitego frontu francusko-angielskiego i w tym kierunku rozwija energiczną pracę. Kolportowana wczoraj w pewnych kołach konferencji wiadomość, jakoby Czesi założyli już wczoraj protest przeciwko traktatowi rosyjsko-niemieckiemu, nie odpowiada rzeczywistości, gdyż Czesi dotychczas żadnego protestu nie zakładali. Delegacja polska opracowuje obecnie note w sprawie pogwałcenia przez traktat rosyjsko-niemiecki traktatu wersalskiego w punktach dotyczących odszkodowań Niemiec dla Rosji, w których Rosja miała partycypować.

Genewa. (AW). Delegacja czeska zaprotestowała przed Niemcami przeciwko układowi niemiecko-bolszewickiemu jako pogwałceniu traktatu wersalskiego.

WYKRETY DELEGACJI ROSYJSKIEJ.

Genewa. (PAT.) — Delegacja rosyjska wydała komunikat do prasy w sprawie traktatu zawartego z Niemcami. Komunikat stwierdza, iż rokowania, dotyczące ponownego nawiazania stosunków dyplomatycznych trwały już od kilku miesięcy. Miejsce i okoliczności, wśród jakich traktat został podpisany nie oznaczają bynajmniej, iżby oba rządy usiłowały nadać mu jakiś szczególny charakter, zwłaszcza, iż ostateczny wynik rokowań był już oddawna oczekiwany. Przechodząc do porządku dziennego nad przeszłością oba rządy stały na terenie rzeczywistości, stwarzając wszelkie możliwości dla przyszłej współpracy ekonomicznej ku jak największemu pożytkowi obu krajów.

Genewa. (AW). Z rosyjskiej strony tłumaczą, że Niemcy odrzucili traktat brzeski nie do broni, ale moralnie i zastąpili go pokojem, który ujęty w demokratycznym zasadom nowego państwa niemieckiego. Jest to pokój bez zwycięzców, bez odszkodowań i nieznających niezarów. Z niemieckiej strony podnoszą, że nowy układ daje wyraz przekonaniu, iż Rosja i państwa zachodnie bez uprzedniego roztrząsania podstaw wojennych przystąpić muszą do niezwłocznego działania.

KONFERENCJA 5 PAŃSTW ZAPRZYJAZNIONYCH.

Genewa. (AW). Celem konferencji delegatów 5-ciu państw zapraszających, zwolanej przez De Facto na 17. bm. do willi Raggio było naradzenie się nad tem, jakie stanowisko zająć trzeba w stosunku do przypuszczalnej odmowy sowietów uznania memoriału londyńskiego rzeczoznawców. Podczas posiedzenia rozpatrywano układ niemiecko-bolszewicki, zawarty w ubiegłą niedzielę i postanowiono: 1) 18. bm. zwołać komisję ekspertów w celu dokładnego zbadania postanowień traktatu między Niemcami i Rosją sowiecką, zawartego w Brześciu Litewskim. Komisja porówna traktat brzeski z nowo zawartym układem niemiecko-bolszewickim; 2) Delegacji wszystkich państw sprzymierzonych, oraz 5-ciu państw zapraszających zbiora się 18. bm. w celu naradzenia się nad tem, czy przerwać czy też prowadzić w dalszym ciągu obrady konferencji. Na propozycję Barthou, poparta przez L. George'a, postanowiono, że w tej konferencji weźmą udział przedstawiciele małej ententy, ponieważ państwa sprzymierzone nie posiadały żadnej wiadomości o układzie niemiecko-bolszewickim. Zawarcie układu uważają tu za objaw kłopotliwego niemiecko-sowieckiego. Naczelnik kancelarii L. George'a Green podkreślił w zawarciu tego układu wiarolomstwo Niemców i bolszewików. Min. Schanzer był podobnego zdania. Oświadczył on, że został zaskoczony faktem zawarcia powyższego układu. Koła dobrze poinformowane twierdzą jednak, że zawarcie układu wiadome już było 14. bm. Łatwo sobie wyobrazić wrażenie, jakie wywołał układ ten w kołach delegacji francuskiej

Na tle konferencji genueńskiej — prowokacja niemiecko-sowiecka.

ZANIEPOKOJENIE Z POWODU ZAWARCIA TRAKTATU NIEMIECKO-ROSYJSKIEGO.

Genewa. (PAT.) 18/4. Przedstawiciele Czechosłowacji wreczyli delegacji niemieckiej note, zawierającą energiczny protest przeciwko traktatowi zawartemu pomiędzy Niemcami i Rosją. — Dziś odbędzie się posiedzenie specjalnie wyznaczony komisji rzeczoznawców prawników w celu rozpatrzenia traktatu zawartego między Niemcami i Rosją pod kątem widzenia traktatu ryskiego. — Po posiedzeniu tej komisji odbędzie się konferencja dawnych sprzymierzeńców wojennych oraz państw Małej Ententy w celu zbadania sytuacji, którą uważają za poważną.

Genewa. W kołach państw sprzymierzonych zawarcie układu politycznego między Rosją i Niemcami przyjęte zostało nieprzychylnie. Układ ten robi wrażenie, iż Niemcy zawierając umowę z Rosją mieli na celu wywarcie nacisku na inne mocarstwa w stosunku do spraw rosyjskich. Manewr ten jeszcze bardziej utrwalił wyczelające stanowisko mocarstw sprzymierzonych, zajęte już poprzednio.

OBURZENIE POWSZECHNE.

Genewa. (PAT). Wiadomość o podpisaniu traktatu niemiecko-sowieckiego wywołała ogromne zdziwienie wśród członków delegacji, zebranych na konferencji. Sprzymierzeńcy, którzy się zebraли o godz. 17. celem omówienia rozmaitych ewentualności, mogących nastąpić w związku z odpowiedzią sowietów na memoriał londyński, zajęli się także rozważaniem kwestii, wynikających z zawarcia wspomnianego traktatu. Zdecydowano jednomyślnie, że komisja prawnicza rozpatrzy stosunek nowego traktatu do podstawowych postanowień traktatu wersalskiego. Następnie zbiorą się przedstawiciele państw sprzymierzonych celem powzięcia odpowiedniej decyzji. Ponieważ Barthou zapewnił sobie współudział małej ententy, przeto na zebraniu tem obecni będą wszyscy byli sprzymierzeńcy.

Genewa. (PAT). Fakt podpisania traktatu niemiecko-rosyjskiego wywołał prawdziwe zdumienie w kołach wielkobrytyjskich. Sekretarz Lloyda George'a Greeth omawiając w gronie dziennikarzy angielskich fakt owego traktatu, użył wyrażenia „nielojalność“.

Genewa. (PAT). Na zebraniu przedstawiciele państw sprzymierzonych Barthou krytykował ostro dwulicowość delegacji niemieckiej i rosyjskiej, które „na marginesie konferencji genueńskiej“ wznowily niesłychany fakt Brześcia Litewskiego w chwili, gdy wszystkie mocarstwa europejskie zajęte były jak najbardziej sprawą odbudowy gospodarczej Europy. Barthou oświadczył, że odtąd nie będzie brał udziału w półurzędowych posiedzeniach strony rosyjskiej, dodając, iż wrócił się do Paryża po instrukcje, gdyż wobec zajścia tak nieprzewidzianego wypadku musi porozumieć się ze swoim rządem.

Genewa. (PAT). Na zebraniu sprzymierzonych Barthou domagał się, aby przedstawiciele Polski i małej ententy zostali powołani do wspólnego rozpatrzenia sytuacji obecnie wytworzonej. Propozycja p. Barthou została przyjęta jednomyślnie.

Paryż. (AW). Wedle „Matin'a“, Barthou oświadczył, że nie weźmie udziału w żadnym zebraniu w Genui, na którym będą obecni delegaci niemieccy i rosyjscy, póki rząd francuski nie po-

weźmie decyzji w sprawie układu niemiecko-bolszewickiego.

Londyn. (AW). Wszystkie dzienniki angielskie zajmują się żywo układem rosyjsko-niemieckim. „Daily-Ekspress“ pisze, że Niemcy i Rosjanie wyprawdzili w pole aliantów. „Daily Telegraph“ oświadcza, że wskutek traktatu powstał nowy wrogi koalicji komplet. Niemcy wraz z sojusznikami uzyskali swobodę działania politycznego.

STANOWISKO FRANCJI.

Genewa. (PAT.) 18/4. Havas, Barthou i Poincaré przeprowadzili konferencję telegraficzną w sprawie sytuacji, jaka się ostatnio wytworzyła na konferencji genueńskiej. Na dzisiejszym posiedzeniu delegatów mocarstw sprzymierzonych oraz państw małej ententy minister Barthou zakomunikuje prawdopodobnie zebranym oficjalne stanowisko rządu francuskiego. — Jest uzasadnionym mniemaniem, że Francja, która przybyła do Genui z zamiarem przyczynienia się do powodzenia prac konferencji nie zechce przerwać tej współpracy bez uprzedniego użyczenia wysiłków celem umożliwienia dalszego kontynuowania konferencji, o ile tylko bieg wydarzeń na to pozwoli, w granicach dających się pogodzić z zasadą strzeżenia honoru Francji i jej interesów. W każdym razie sytuacja wytworzona przez zawarcie traktatu niemiecko-sowieckiego powinna być patyczkami zostac zindyfikowana w sposób kategoryczny, a mianowicie wdrożone umioważenia zawartego układu. Jeżeli Francja proponuje sprzymierzonym, aby przyłączyli się do jej żądania unieważnienia traktatu, to w ten sposób tylko jeszcze raz jeden weźmie w obronę traktat wersalski bezspornie pogwałcony przez liczne klauzule odrębnego traktatu niemiecko-rosyjskiego.

PUNKT WIDZENIA L. GEORGE'A.

Genewa. (PAT). Godz. 17. Posiedzenie wielkich mocarstw ententy, oraz innych państw reprezentowanych w Genui, a mianowicie byłych sprzymierzonych w sprawie traktatu niemiecko-rosyjskiego, rozpoczęło się o godz. 11. w willi „Reggio“ w siedzibie Schanzer'a. Posiedzenie w chwili obecnej trwa w dalszym ciągu, koniec jednak narad spodziewany jest wkrótce. Jak się dowiaduje, Lloyd George na posiedzeniu uzasadniał tezę, iż należy stosować inny stopień odpowiedzialności wobec Niemiec, inny zaś wobec Rosji, gdyż Niemcy związane są zarówno decyzją w Cannes, jak i traktatem wersalskim, podczas gdy Rosja związana jest tylko decyzją w Cannes. Punkt widzenia Lloyda George'a został poparty przez p. Barthou i innych delegatów. Minister Skirmunt wygłosił dłuższe przemówienie, które znalazło ogólną aprobatę. Według dotychczasowych informacji, zdecydowano wydać Niemiec z podkomisji politycznej, oraz ogłoszenie bardzo stanowczej deklaracji, motywującej powyższe postanowienie.

OPINJE POLSKA I CZESKA.

Genewa. (PAT). (18/IV). Dziś o godz. 9. rano Minister Skirmunt odbył z Ministrem Beneszem dłuższą konferencję, której tematem było omówienie sytuacji, wytworzonej przez podpisanie traktatu rosyjsko-niemieckiego. O godz. 11. Minister Skirmunt udał się na zebranie delegatów

Celrat, przewodni wydziału ekonomicznego zaznaczył, że nie chce znaleźć się w obecności delegatów bolszewickich i niemieckich. Zwołał on na 18. bm. posiedzenie podkomisji ekonomicznej bez udziału Niemców i bolszewików w celu powzięcia opinii w sprawie powyższego układu. Wedle kół włoskich, Niemcy popełnili fatalny błąd, zawierając z bolszewikami układ bez wiedzy sprzymierzonych. Wywołało to tylko wzmocnienie i zjednoczenie frontu ententy przeciw Niemcom i Rosji. Koła angielskie uważają zawarcie układu niemiecko-rosyjskiego za pogwałcenie traktatu wersalskiego. Położenie, które się wytworzyło obecnie w Genewie, jest, zdaniem kół angielskich, bardzo poważne.

ODWOŁANIE NARAD.

Genewa. (PAT). (18/IV). Teleg. Comp. Sześć rządów koalicyjnych Lloyd George, Barthou, Schanzer i Theunis odroczyli swoje wczorajsze obrady do południa dnia dzisiejszego, ponieważ ze strony jednego z mocarstw postawiono wniosek, aby uznać konferencję za przerwaną i ażeby conajprędzej zwołać Radę Najwyższą. Na propozycję angielską, uchwalono odwołać narady wszystkich komisji, które się miały zebrać dziś przedpołudniem, a w zamian za to zwołać posiedzenie rzeczoznawców celem omówienia kwestji zgodności traktatu niemiecko-rosyjskiego z postanowieniami traktatu wersalskiego.

PESYMIZM RATHENAU.

Genewa. (PAT). — Minister Rathenau w wywiadzie udzielonym dziennikarzom angielskim wypowiedział pogląd pesymistyczny co do natchynastowych wyników konferencji genueńskiej. — Konferencja — zdaniem ministra — może jednak usunąć główne błędy, mianowicie zmienić koncepcję obecnego pokoju zbrojnego oraz uregulować sprawę zbrojeń. — Europa, zaznaczył Rathenau przed wojną miała 3 i pół miliona ludzi uzbrojonych. — Po zatem zdaniem ministra konferencja może wprowadzić zmianę systemu spłaty odszkodowań. — Państwami najbardziej potrzebującymi pomocy są Francja, Rosja i Niemcy, a ratunkiem mogłaby być jedynie pożyczka międzynarodowa.

WYKLUCZENIE NIEMCÓW.

Genewa. (PAT). Nota sprzymierzonych zakomunikuje delegacjom niemieckiej i rosyjskiej, że wobec postawy, jaką one zajęły przez podpisanie układu odrębnego, od tej chwili stało się niemożliwe dopuszczać je w dalszym ciągu do udziału w obradach podkomisji dla spraw rosyjskich, o ile obie delegacje będą nadal stały na zajętem stanowisku.

Genewa. (AW). Po naradzie przedstawicielki nowych państw ogłoszono komunikat, wykluczający Niemców ze wszystkich prac konferencji gen., dotyczących stosunku do Rosji. Stanowisko Niemiec wobec tej uchwały nie jest dotąd znane.

GŁOSY PRASY.

Paryż. (PAT). „Teleg. Comp.“. Prasa francuska potępia ostro zawarcie układu rosyjsko-niemieckiego, żądając wykluczenia Niemców i Rosjan z t. zw. komisji politycznej w Genewie. Millet pisze w „Petit Parisien” o przerwaniu ciągłości pracy konferencji i o naruszeniu nie tylko rygору, obowiązującego na konferencji, lecz także uchwał w Cannes. Perrinax w „Echo de Paris” twierdzi, że zawarcie traktatu rosyjsko-niemieckiego jest najważniejszym wypadkiem od czasu zawieszenia broni. Układ jest istotnym przemyśleniem i zdaje się zawierać także klauzule tajne o wspólnych działaniach wojskowych Niemiec i Rosji. Zdaniem autora, jedyną odpowiedzią na to powinien być natchynastowy wyjazd z Genewy delegatów francuskich.

Paryż. Dzienniki francuskie omawiając swiężo zawarty układ rosyjsko-niemiecki, zwracają uwagę, że jest on najpoważniejszym ostrzeżeniem, jakie sprzymierzeńcy dotychczas otrzymali. Prasa stwierdza jednomyślnie, że wedle wszelkiego prawdopodobieństwa układ ten przyczyni się do wyjaśnienia sytuacji i do ustalenia warunków, od których zależy będzie przyszłość pokoju. Korespondenci dzienników tutejszych donoszą z Genewy, że

delegaci małej ententy dowiedziawszy się o podpisaniu tego układu, oświadczyli, że Niemcy popełnili błąd nie do naprawienia. Znaczna część prasy stwierdza, że układ ten jest dostatecznym dowodem niemożliwości prowadzenia jakiegokolwiek rokowań z Rosją. Wobec tego żadna konferencja odład nie będzie już potrzebna. Część prasy francuskiej przewiduje koniec konferencji genueńskiej, a nawet możliwość gwałtownego jej zerwania. Głosy prasy angielskiej brzmią podobnie jak głosy prasy francuskiej. Dzienniki angielskie stwierdzają, że Lloyd George jest wypadkiem tym ogromnie wzburzony.

Genewa. Wedle prasy niemieckiej, układ zawarty w Rapallo pomiędzy Niemcami a Rosją służyć ma do celu przyczynić się jedynie do utrwalenia pokoju w Europie. Prasa niemiecka charakteryzuje powyższy układ jako przekreślenie przez oba rządy przeszłości oraz równoczesne połączenie podwalni pod ekonomiczną odbudowę obu krajów.

Genewa. «Il Naporo» ogłasza zapewnienie Rathenau, że zawiadomił on Lloyda George'a, który był zawsze au courant w sprawie rokowań rosyjsko-

niemieckich, jakie toczyły się w ciągu ostatnich trzech dni. Korespondent F. A. T. otrzymał z kół angielskich wiadomość, stwierdzającą, że powyższe zapewnienie Rathenau jest fałszywe. Lloyd George o układzie niemiecko-rosyjskim został zawiadomiony dopiero wczoraj popołudniem przez delegata czecho-słowackiego dr. Benesza. Premier angielski dowiedziawszy się o tem, zwrócił takim głosem, że chciał powziąć ostateczną decyzję, powstrzymując jednak od tego dr. Benesz, przedstawiając, że sprawa wymaga bliższego zbadania przed powzięciem ostatecznej decyzji. Włoskie koła polityczne uważają chwilę obecną za bardzo poważną, atoli ich zdaniem konferencji nie grozi żadne niebezpieczeństwo.

London. (AW). Dzienniki angielskie donoszą z Genewy, że delegacja francuska uważa zawarcie układu niemiecko-rosyjskiego za prowokację. — Biuro Reutersa podaje, że wiadomości o traktacie podzielała w Genewie jak bomba. Układ ten wymierzony jest wyraźnie przeciw państwom koalicyjnym.

Krwawe niemieckie żniwo na Górnym Śląsku.

Katowice. (PAT). Wczoraj o godz. 3 45 popołudniu zamordowano w Gliwicach Polaka, dr. Witolda Styczyńskiego, polskiego doradcę technicznego przy koalicyjnym kontrolorze powiatowym na miasto Gliwice. Mordercy dokonały niewątpliwie te same czynności, które urządziły niedawno zamach na ks. Madenia, prezesa komitetu polskiego, oraz na innych Polaków. Celem zamachu jest straszenie inteligencji polskiej na niemieckiej stronie Górnego Śląska i zmuszenie jej do opuszczenia kraju, a potem wywołanie na szerszą skalę niepokoju, aby w ten sposób mieć pretekst poruszenia sprawy górnośląskiej na konferencji genueńskiej. Dr. Styczyński pochodził z Ks. Poznańskiego, liczył lat około 50, a jako doradca techniczny był urzędnikiem komisji międzyzysowniczej.

Katowice. (PAT). Z powodu ciągłych zamachów na urzędników i funkcjonariuszy Komisji rządzącej, a ostatnio na dr. Styczyńskiego, Komisja międzyzysownicza ogłosiła stan obłąkania w Gliwicach i powiecie gliwickim.

Katowice. (PAT). W nocy z 17 na 18 b. m. silniejszy oddział ogieschowców wykonał atak w kierunku Nieborów-Krywad w pow. rybnickim na wioskę Knurow, przynajmniej Polce. Straż gminna silnym ogniem zmuszona była do opuszczenia wsi. Na sygnał alarmujący z kopalni nadbiegli członkowie Związku b. powstańców, którzy zmusili napastników do odwrotu. Strzelanina trwała od godz. 1—3 nad ranem.

Rejestracja cmentarzysk i grobów bojowników o wolność Polski.

Ministerstwo spraw wojskowych zarządził opiekę nad cmentarzyskami i grobami: nie tylko żołnierzy poległych w ostatnich trzech latach walk wkrzeszonej Polski, ale także i tych wszystkich, którzy od roku 1794 walczyli w imię wolności narodu, należeli do organizacji i polegli lub zmarli później na obszarach Rzeczypospolitej.

Źródła urzędowe, publikacje i inne zapiski nie wystarczają do zestawienia możliwie dokładnych spisów bohaterów półtorawiekowej naszej niewoli, toteż zwracamy się do ogółu społeczeństwa, a zwłaszcza do rodzin naszych bojowników wolności o przesyłanie wykazów poległych i zmarłych z lat 1794—1864 i podanie następujących szczegółów: 1. Imię i nazwisko; 2. wiek w dniu śmierci; 3. oddział, w którym walczył lub organizacja, w której pracował; 4. stopień wojskowy lub stanowisko w organizacji; 5. późniejsze stanowisko społeczne; 6. data i miejsce śmierci; 7. cmentarz lub kurhan, gdzie złożono zwłoki. W braku dokładnych szczegółów mogą być podane tylko daty wiadome.

Wykazami należy objąć także i kobiety członkinie organizacji.

Spisy należy przesyłać pod adresem radcy Józefa B. Cholewickiego, Lwów, ul. Jabłonowskich 1 b) Archiwum wojskowe.

KRONIKA.

Kalendarz: Czwartek, 20 kwietnia. Rz.-kat.: Agnieszki. — Gr.-kat.: Hrehorya. — Słowiański: Czesława m.

— Przeżywamy obecnie jedno z największych misterjów: wiosnę. Przy pogodnym niebie, przy temperaturze dochodzącej południową porą do 20° C., w rękę poczyna w krzyż przyrody cudowny napój życia. Przed naszymi oczyma nagie gałęzie drzew i krzewów obrzmiewają od nadmiaru soków, dostają pęczki i niech tylko opłucz je poływe ciepły deszcz, a zazielenią się wszystko, jak jedwabny kaftan proroka. Trawy już przystąpiły się poczynają zielenią „hyra”, podbiały rozpyły się po nich złoteń gwiazdkami,

a w lasach i gajach, pod leszczyną obwiszoną kłami baziak, pod tarnią obłąkaną białawymi brodawkami, z których kwiat się rozwinię śnieżyca, pełno już kwitnącego drobiazgu.

Błogosławiona niechaj będzie wiosna. Późno, bo późno przybyła, nadrobić więc będzie musiała zwłokę i tem intensywniej uraczy nas pownie — ona! — zawsze zresztą aż rozrzućna uciech i upojeni szafarą.

— Posiedzenie Rady miejskiej odbędzie się we czwartek, d. 20 b. m., o godzinie 6 wczorajem w sali posiedzeń Rady m. w ratuszu.

— Zjazd okręgu lwowskiego T. N. S. W. odbędzie się w sobotę dnia 22 kwietnia b. r. we Lwowie. Zjazd rozpocznie się zebraniem koleżeńskim członków w Klubie profesorskim Czarnieckiego 12) w piątek o godz. 8 wczorajem. W sobotę o godz. 9 rano nabożeństwo w kościele PP. Klarysek, poczem od 10 rano obrady Zjazdu członków w auli gimn. im. Batorego. Na porządku dziennym: Projekt ustawy o szkolnictwie średnim, referent prof. Uniw. dr. Rom. Longchamps, kor. ref. prof. dr. E. Ulrich, dyskusje zagai prof. Uniw. dr. J. Kleiner. Jak najliczniejszy udział wszystkich członków Towarzystwa pożądana. Po południu o godz. 4 zebranie delegatów ze sprawozdaniem Zarządu za rok ubiegły i wyborem nowego zarządu okręgowego.

— Higiena dziecka. We czwartek, 20 b. m. amerykański Czerwony Krzyż urządza w sali „Sokoła” ul. Zimorowicza 8 o godzinie 7:30 odczyt o opiece społecznej nad zdrowiem dzieci; odczyt ten zapowiada się jako najciekawszy i najbardziej udany z całego cyklu. Na liczne żądania publiczności, amerykański Czerwony Krzyż postanowił urządzać wielki odczyt dla szerszego ogółu publiczności, jako uzupełnienie odczytów urządzanych poprzednio dla poszczególnych szkół i organizacji, na których mówiąc nawiąsem, obecnych już było zgrom. 30.000. Trudno było jednak znaleźć odpowiednią wolną salę. Dopiero w ostatnich dniach okazało się, iż sala „Sokoła”, odnojęta aż do 1 maja, będzie miała wolny wieczór w dniu 20 b. m. Czerwony Krzyż amerykański skwapliwie skorzystał z okazji, tembardziej, iż sala ta mając 1500 krzesel, zmieści większą ilość osób.

Trzeci z kolei odczyt z cyklu o higienie dziecka, urządza jak i poprzednie przez amerykański Czerwony Krzyż, odbędzie się w tym tygodniu, we środę 19 b. m. o 7:30 wczorajem w sali Izby reko-dzielniczej na placu Strzeleckim. Odczyt ten będzie

nośń charakter specjalnej pogadanki dla rodziców. Jest to drugi z kolei odczyt urządzony w Izbie rolniczej na żądanie publiczności, ponieważ na pierwszym z nich w dniu 8 b. m. nie wszyscy mogli być obecni. Pogadankę ilustrować będą bardzo ciekawe filmy kinematograficzne, poczem nastąpi bezpłatne rozdawnictwo broszurek z dziedziny higieny dziecka i propagandy w kierunku zorganizowania opieki społecznej nad zdrowiem dzieci. Broszurki te noszą tytuł: „Do matek Polek” i „Co uczyni Polskę silną i połączną”.

— Krajoznawcza wycieczka parowcem z Kłakowa do Gdańska i nad polskie morze, urządza sekcja wycieczkowa krakowskiego Ogniska nauczycielskiego także dla osób z poza sfer nauczycielskich. W czasie od 3—22 lipca b. r. kosztem około 50 tysięcy Mk. od osoby.

Informacji udziela i zgłoszenia przyjmuje najpóźniej do 15 maja p. Jan Szkodziński w Krakowie Rynek główny 29, II. p.

— Ze spraw ludności polskiej pod zaborem czeskim. Sekcja polsko-słowacka Słowackiego Biura Prasowego komunikuje: Generalne Starostwo dla ludności polskiej przy Słowackim Tymczasowym Rządzie Narodowym stwierdza na podstawie wyniku zbadania stosunków lokalnych, że pierwszym i niezbędnym punktem umowy polsko-czeskiej w sprawie zaboczenia cieszyńskiego powinno być zobowiązanie się Czechów do otwarcia wszystkich zamkniętych szkół polskich i do przywrócenia zupełnej wolności wyborów gminnych.

— Sport. W Poznaniu w pierwszym dniu Świąt odbył się doroczny bieg „Kurjera Poznańskiego” na przetrzeźni 4 km. W biegu brało udział 75 uczestników. Pierwszy przyszył do mety Kasper Baran w 12'60" min., drugi Cyber z klubu „Korona”, trzeci szeregowiec Woltersohn w 60 p. p., czwarty szer. Kosicki z 60 p. p., piąty kapitan Bolet. Zwycięzców powitał wiceprezydent, wręczając im nagrody.

— Przypadkowe zabójstwo podczas aresztowania. W poniedziałek o godz. 9 wieczorem posterunkowy Niedzwiecki aresztował i usiłował sprowadzić na policję niejakiego Ludwika Webera, zdemobilizowanego porucznika-lotnika. Podczas tego przyszło do szamotaniny się, gdyż Weber nie chciał dobrowolnie udać się na policję. W czasie szamotaniny się rewolwer trzymany przez Niedzwieckiego wypadł z ręki i ugodził Webera w brzuch. Wskutek tego Weber wkrótce wyzionął ducha. Śledztwo w tej sprawie w toku.

— Drobnier aresztowany w Krakowie. (Tel.) Dr. Boł. Drobnier, przywódca tutejszych niezawisłych socjalistów, na którego nałożono areszt obligacyjny, a który przed tym aresztem zbiegł za granicę przed rozprawą w sprawie strajku generalnego powrócił do Krakowa i zgłosił się wczoraj do rady sądu okręgowego harnego Turawicza. Sędzia natychmiast polecił odprowadzić dr. Drobniera do więzienia. Rozprawa przeciw niemu i towarzyszący jego odbędzie się 4 maja i potrwa 10 dni.

— Niebezpieczny oszust międzynarodowy na terenie Polski. (Tel.) Władze szwajcarskie poszukują na terenie Polski bardzo niebezpiecznego oszusta nazwiskiem Dobrachowski, który na pokątnym handlu kokainą dorobił się majątku kilku milionów franków szwajcarskich. Ponieważ rząd szwajcarski stwierdził oszustwo ze strony Dobrachowskiego, wydano rozkaz aresztowania go. Dobrachowski jednak niekał zagranicę i przebywa obecnie w Polsce. Sąd w Genewie wydał na niego wyrok zaoczny, skazujący go na lata ciężkiego więzienia. Wedle otrzymanych wiadomości Dobrachowski ma przebywać w Krakowie lub w Warszawie, gdzie również zajmuje się sprzedażą fałszywej koksyny. Według obliczenia wyrządził on rządowi szwajcarskiemu szkodę na kilkanaście milionów franków.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru Miejskiego.

Początek przedstawień o godz. 7:30 wieczorem. Dziś, we środę „Żydówka”, opera w 3 aktach Halevy'ego. — Jutro, we czwartek „O skibę”, dramat w 4 aktach Kosora. — W piątek „Zamarle oczy”, dramat muzyczny w 1 akcie D'Alberta. (Nuza). — W sobotę popołudniu „Fircyk w załotach”, komedia w 3 aktach; — wieczorem „Sprzedana naręczona”, opera w 3 aktach Smetany.

Repertuar Teatru Małego (ul. Gródecka 2).

Dziś, we środę „Kontroler wagonów sypialnych”, farsa w 3 aktach Bissona. — Jutro, we

czwartek „Nieporozumienie”, komedia w 3 aktach Zapolskiej. — W piątek i sobotę „Kontroler wagonów sypialnych”, farsa w 3 aktach Bissona.

Repertuar Teatru Nowości.

Dziś we środę, we czwartek i piątek „Szal młodości”, operetka w 3 aktach Buttykawa (premiera). — W sobotę „Miliarderzy”, operetka w 3 aktach Stefana.

— Wieczór autorski Michaliny Szwarcowny odbędzie się w piątek, dnia 21 b. m. w asli Kasy na i Kola lit. art., staraniem Związków literatów. Słowo wstępne o twórczości M. Szwarcowny wypowie prof. Kaz. Kolbaszowski, utwory nowelistyczne autorki wygłosią znani artyści dramatyczni pp. Kazimiera Rychciówna oraz Kazimierz Justian. Bilety wcześniej do nabycia w Księgarni Naukowej (Hotel Georgea) oraz wieczorem przy kasie.

Józef Nusbaum-Hilarowicz: „Szlakami wiedzy”. Szkielet z zagadnień biologii współczesnej; wydanie przebiegające powiększone, opracował dr. Benedykt Fulciński, prof. Politechniki we Lwowie. Księgarnia wydawnicza H. Altenberga we Lwowie. 1922. Str. 256.

Wobec zupełnego od szeregu lat wyczerpania tej książki znakomitego uczonego, która znalazła się w rękach prawie każdego czytelnika z najszerszych kręgów inteligencji i ogromnie przyczyniła się do rozkrzewienia zamiłowania do nauk przyrodniczych w Polsce, bardzo na czasie jest nowe jej wydanie. Obecnie ona szkielet następujące: Rozwój biologii w ostatnich stu latach. Teoria Lamarcka i Neolamarckizm w biologii współczesnej. Z dziejów Darwinizmu po Darwinie. Dzisiejszy stan teorii doboru naturalnego.

go. Dzisiejszy stan teorii doboru płciowego. Mechanika rozwoju jako nowa gałąź biologii. Istota i znaczenie zapłodnienia. Granica pomiędzy światem roślinnym i zwierzęcym w świetle najnowszych badań. Parazytyzm i symbioza w przyrodzie.

Kursy giełdowe.

Lwów, dnia 19 kwietnia, godz. 10:30.

Marki niemieckie	13.00	(13.60—13.70)
Franki francuskie	353	(900—900)
Franki szwajcarskie	690	(—)
Funt sterlingi	16.850	(—)
Wiedeń	60—60	(49—50)
Korony niem.-austr.	60—60	(49.5—51)
Korony czeskie	60—60	(75.5—77)
Praga, wypłata	60—60.00	(76—77.5)
Lei	—	(60—60)
Liry	—	(—)
Budapeszt	—	(—)
Paryż	—	(900.00—900.00)
Berlin	—	(13.30—13.50)
Dolary amerykańskie	3820—3849	(3860—3870)
kanadyjskie	3629—3529	(—)
Zurych Marki polskie	60.00	(—)

Uwaga: Pierwsza cyfra wskazuje kurs informacyjny, druga, w nawiasie, kurs oficjalnej giełdy.

Pamiętajmy o braciach powracających z Rosji!

TELEGRAMY.

POROZUMIENIE W SPRAWIE MNIEJSZOŚCI NARODOWYCH.

Genewa. (PAT.) Osiągnięte zostało porozumienie w sprawie mniejszości narodowych, przyczem zaznaczyć należy, że minister Schiffer przyjął projekt Ministra Olszowskiego.

STO MILIARDÓW KREDYTU AMERYKAŃSKIEGO DLA POLSKI.

Warszawa. (Tel. wł.) W tych dniach Minister skarbu otrzymał z Nowego Jorku wiadomość, że amerykańscy finansisci gotowi są udzielić naszej P. K. K. P. kredytu w kwocie 25 mil. dolarów, a więc około 100 miliardów marek na tych samych warunkach, co kredyt angielski, t. zn. bez zastawu jako kredyt bankowy za zwykłym oprocentowaniem. Należy się spodziewać, że uzyskany kredyt użyty będzie przede wszystkim na gospodarce cele inwestycyjne, a w pierwszym rzędzie na poparcie przemysłu w Małopolsce, Cieszyńskiem, a także w Zagłębiu dąbrowskiem.

PO SANITARNYM ZJEZDZIE MIĘDZYDZIELNICOWYM.

Kraków. (Tel. wł.) W dniu 30. bm. odbędzie się w Krakowie posiedzenie komitetu wykonawczego pierwszego zjazdu lekarzy i działaczy sanitarnych z udziałem przedstawicieli wszystkich dzielnic. Na posiedzeniu tem będą rozważane wnioski I. zjazdu i będą ustalone sposoby wprowadzenia w życie powyższych uchwał. Równocześnie utworzy się komitet drugiego zjazdu, który będzie zwołany do Krakowa.

Z POBYTU MINISTRA MICHAŁSKIEGO W KRAKOWIE.

Kraków. (Tel. wł.) Minister Michałski przemówił wczoraj na raurcie, wydanym na jego cześć przez krakowską Izbę handlową i przemysłową. Przed wyjeżdżeniem Minister do Krosna, a jutro wieczorem, udaje się z powrotem do Warszawy.

ZJAZD P. O. W.

Warszawa. (PAT.) W dniach 6 i 7. maja odbędzie się zjazd byłych członków P. O. W. na Wschodzie. Komisja organizująca zjazd zaprasza wszystkich kolegów o przybycie celem uczczenia pamięci poległych członków organizacji. Rozpatrzenia materiału historycznego i załatwienia spraw bieżących.

FLOTYLA WIŚLANA.

Warszawa. (AW.) — 15 bm. przybyła do Warszawy i zarzuciła kotwicę flotyła wojenna wiśla-

na w sile 4-monitorów: „Warszawa”, „Horodyszcze”, „Mozyrz”, „Piłsk” oraz uzbrojony statek „Wawel”.

MATERIAŁY ODBIEŻOWE DLA URZĘDNIKÓW PAŃSTWOWYCH.

Kraków. (Tel. wł.) Podczas pobytu Ministra Michałskiego w Bielsku, udało mu się od właścicieli fabryk w Bielsku i Białej uzyskać bardzo dogodne warunki kupna materiałów ubraniowych dla urzędników państwowych, których fatalne położenie gospodarcze, zwłaszcza na kresach wschodnich jest dobrze znane. Minister, wskazawszy na to położenie, postawił fabrykantom propozycję, z całą gotowością przez nich przyjętą, na mocy której fabrykanci sprzedadzą skarbowi materiały wełniane, sprzedawane w handlu po 7.000 marek za metr po cenie fabrycznej 3.000 marek. Z tego połowę zapłaciłby skarb państwa, tak że urzędnicy otrzymaliby materiały po 1.500 marek za metr.

WIĘŚCI Z GDAŃSKA.

Gdańsk. (PAT.) — Jak donosi prasa tutejsza, zostało obecnie przywrócone bezpośrednie połączenie kolejowe pomiędzy Niemcami i Rosją z Królewcą przez Dynaburg.

Gdańsk. (PAT.) Na okręcie niemieckim „Kaiser” wybuchł wielki pożar: Ładunek okrętu składał się z maki, saletry i materiałów garbarniczych. Robotnicy zajęci wyładowaniem towarów opuścili w popłochu okręt. Szkoła spowodowana ogniem jest znaczna.

Gdańsk. (PAT.) Z dniem dzisiejszym rozpoczął się ruch kolejowy na nowo wybudowanej linii Luck—Hel. Budowę tej linii ukończono w roku ubiegłym. Pociągi kursować będą na razie we wtorek i piątek.

KRWIOZERCZY SATRAPA.

Moskwa. (PAT.) W zamieszczonym w „Prawdzie” artykule, poświęconym konferencji trzech międzynarodówek, Lenin zastanawiając się nad wynikiem tej konferencji, dochodzi do wniosku, że przedstawiciele sowieccy poczynili zbyt wielkie ustępstwa, przyjmując zobowiązanie niestosowania przeciw 41 oskarżonym socjalizmowi rewolucjonistom kary śmierci i godząc się na udział w trybunale przedstawicieli trzech międzynarodówek. W dalszym ciągu Lenin mówił nad tem, że konferencja nie udało, się doprowadzić do skonsolidowania masy robotniczej, znajdując się w niewoli u kapitalistów.

OGŁOSZENIA.

EDYKTA W SPRAWIE UZNAŃ ZA ZMARŁEGO.

T. 810/21/3. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Tajanna Pietryna, żona Pawłyszyn, z domu Kondrasza Pawłyszyna, urodzona 31 października 1877 r. w Zapytowie, rolniczka także ostatnio zamieszkała, zmarła w lecie 1916 r. w miejscowości Sergejówka, guberni wołyńskiej na suchoty, a świadkami to pewni świadkowie Roman Pilawka i Stefan Maksymów. Wobec tego zarządza się na wniosek Karoliny Pawłyszyn, postępowanie, celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 31. marca 1922 r. udzielono Sądowi wiadomości o zaginionym lub kuratorowi adw. Dr. Maksowi Rappaportowi we Lwowie. Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów jednakowoż nie przedzej jak w trzy miesiące od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej Sąd orzeka ostatecznie o wniosku. Sąd okręgowy cywilny Oddział VII. Lwów, dnia 20. listopada 1921. 3852

T. 153/21/3. Edykt. Wdrożenie postępowania celem przeprowadzenia dowodu zaszłej śmierci. Antoni Drog, rolnik, urodzony i zamieszkały w Łozowej powiat Tarnopol, odszedł w czasie ogólnej mobilizacji sił zbrojnych b. Monarchii austro-węgierskiej do czynnej służby wojskowej przy 15. p. p. i jako żołnierz brał udział w wojnie światowej w przebiegu której popadł w nie mocnie choroźe. W chwili choroby był w szpitalu w miejscowości Zukatowa umarł. Stwierdzono zeznaniem towarzysza broni Stanisława Szpilara. Gdy zgon Antoniego Droga nie da się stwierdzić dokumentem publicznym, przeto na wniosek Piotra Droga zarządza się niniejsze postępowanie. Wydaje się ogólne wezwanie by w przeciągu 3 miesięcy od dnia ogłoszenia tego wezwania a najpóźniej do dnia 28. lutego 1922 r. uwiadomiono tutejszy Sąd o Antonim Drogiem. Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu i podjęciu dowodów Sąd rozstrzygnie o wniosku. Sąd okręgowy Oddział V. Tarnopol, dnia 28. października 1921. 3857

T. 181/21/3. Edykt. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michał Hermann, urodzony 8. października 1878 r. w Oknie powiat Skarżyska, powołany w czasie ogólnej mobilizacji sił zbrojnych b. Monarchii austro-węgierskiej do czynnej służby wojskowej przy 85. p. p. obr. kraj. jako żołnierz brał udział w wojnie światowej. Zaprzyętożeniem zeznania i towarzyszy broni Sienka Namaska, Michała Kumanowskiego stwierdzono, że Michał Hermann wedle opowiadania jego bliźszych towarzyszy 85. p. p. obr. kraj. miał się zastrzelić w czasie służby połowej w Karpatach w miesiącu lutym 1915 r. Gdy zatem przyjętoby, że zachodzą wymogi ustawowego domniemania śmierci, przeto wdraża się na prośbę żony jego Paraski Hermann, postępowanie, celem uznania za zmarłego, a związku małżeńskiego za rozwiązany. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Drowi Segalowi, adwokatowi w Tarnopolu, którego równocześnie ustanawia się obrońcą wężła małżeńskiego, wiadomości o zaginionym Michała Hermann, o ileby żył, wzywa się aby przed niżej wymienionym Sądem stawiał się lub w inny sposób uwiadomił o życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 15. września 1922 r. rozstrzygnie o wniosku. Sąd okręgowy, Oddział V. Tarnopol, dnia 30. stycznia 1922. 3898

T. 36/22/3. Wdrożenie postępowania celem udowodnienia zaszłej śmierci. Zynowij (Zygmunt) Iwan 2-ga imion Jakimowicz, urodzony 15. listopada 1892 r. w Borszczowicach, zamieszkały w Sereżynkach, ad Buciuw powiat Tarnopol, zmobilizowany w r. 1918. przez wojska ukraińskie wywieziony został na Ukrainę gdzie w listopadzie 1919 r. zachorował na tyfus plamisty, w gorączce wylęcał z końcem listopada tegoż roku na tor kolejowy i został przejechany przez maszynę kolejową ponosząc śmierć na miejscu, co stwierdzono zeznaniami świadka Wasyla Kociuby. Gdy wobec powyższego prawdopodobnie jest, że Zynowij Michał dwójga imion Jakimowicz poniósł śmierć, przeto na prośbę jego żony Anastazji Jakimowicz, zarządza się postępowanie, celem udowodnienia zaszłej śmierci po myśl § 10. ustawy z 18. lutego 1883 r. L. 20. Dz. u. p. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby w przeciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej uwiadomiono Sąd lub kuratora adwokata Dra Fischera w Tarnopolu o zaginionym. Po upływie tego czasokresu i po podjęciu dowodów Sąd rozstrzygnie o wniosku. Sąd okręgowy, Oddział V. Tarnopol dnia 17. marca 1922. 3896

T. IV. 230/21/2. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego i małżeństwa za rozwiązane. Marcin Jasek syn Jana i Anny, urodzony 1888 r. w Radziejowicach, powiat Żywiec, także zamieszkały, biorąc udział jako żołnierz 25. p. 9. komp. austr. obr. kraj. w bitwie na froncie włoskim 25. sierpnia 1915 r. zginął i odtąd o jego życiu nie ma żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjętoby, że zażądają warunki domniemania z ustawy z 31. marca 1916 r. Nr. 128. Dz. u. p. i § 112. k. c. zarządza się na wniosek Anny Jasek postępowanie, celem uznania osoby wyżej wymienionej za zmarłą a małżeństwa przez nią b. września 1911 r. z wnioskodawczynią zawartego za rozwiązane. Ogłasza się przeto ogólne wezwanie aby o zaginionym udzielono wiadomości Sądowi lub Dr. Józefowi Kubickowi, adwokatowi w Wadowicach, którego ustanawia się kuratorem zaginionego oraz obrońcą wężła małżeńskiego. Zaginionego wzywa się, aby stawiał się przed podpisany Sądem

lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie lwowskiej” Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie. Sąd okręgowy, Oddział IV. Wadowice, dnia 25. lutego 1922. 3726

T. 30/21/2. Iwan Węrbicki, syn Dymtra i Ojczy, urodzony 30. lipca 1886 r., żołnierz austr. 15. p. piech. wzięty 27. października 1914 r. pod Przenyślem do niewoli rosyjskiej i wywieziony do Omska (Rosji) miał umarł także 15. stycznia 1919 r. w szpitalu na tyfus. Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, zarządza się na wniosek Stanisława (Anastazji) Węrbickiej postępowanie, celem udowodnienia jej śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby do dnia 1. maja 1922 r. Sądowi, albo Dr. Kohnowi w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem udzielono wiadomości o zaginionym. Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów Sąd orzeka ostatecznie o wniosku. Sąd okręgowy Oddział IV. Czortków, dnia 11. stycznia 1922. 3.98

T. IV. 183/21/4. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Auzer vel Ojzer Kudler z Dobieszyna, syn Molfesza i Ideszy, urodzony 13. lutego 1890 r., brał udział w wojnie światowej jako żołnierz 15. p. p. zaginął w roku 1914. i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości. Gdy zatem można przyjąć, że Auzer vel Ojzer Kudler zmarł, przeto w myśl § 24. l. 2. ust. cyw. zarządza się na wniosek Teub z Kudlerów Wachsowej i towarzysza, postępowanie celem uznania wymienionej o oby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi albo p. adw. Dr. Lipińskiemu w Jasie, którego ustanawia się kuratorem aż do dnia 15. października 1922 r. Po dniu powyższym Sąd na ponowny wniosek orzeka ostatecznie o uznaniu za zmarłego. Sąd okręgowy Oddział IV. Jasło dnia 18. marca 1922. 3819

T. IV. 24/21/2. Zarządzenie postępowania, celem uznania za zmarłego. Józef Kozik, syn Waszyńca i Anny, urodzony 13. października 1855 r. w Wysockiej parafii Mysienice, rolnik także, udeł się przed dwudziestu kilku laty do Prus za żniwkami i odtąd nie ma o nim żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć można, że zażądają warunki domniemania z § 24. l. 1. zarządza się na wniosek Krystyny Kubakowej postępowanie, celem uznania osoby wyżej wymienionej za zmarłą. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono wiadomości Sądowi. Zaginionego wzywa się, aby stawiał się przed podpisany z sobą lub w inny sposób dał znać o sobie. Po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie lwowskiej” Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie. Sąd okręgowy Oddział IV. Wadowice, dnia 18. lutego 1922. 3710

T. V. 137/21/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Piotr Paszek, urodzony 1837 r. w Sarzynie syn Błażeja i Zofii, powołany ogólną mobilizacją do służby wojskowej, przydzielony do 90. p. p. brał udział w wojnie na froncie rosyjskim i miał ponieść śmierć w Karpatach z początkiem 1915 r. Odtąd ślad za nim zaginął. Gdy zatem przyjętoby, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 1. ustawy z 31. marca 1918 r. L. 128. Dz. p. p., wdraża się na prośbę Katarzyny Paszkowej postępowanie, celem uznania za zmarłego zaginionego, a jego małżeństwa za rozwiązane. Wydaje się ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub adwokatowi Drowi Ignacemu Katterowi w Rzeszowie, którego ustanawia się obrońcą związku małżeńskiego, wiadomości o powyżej wymienionym Piotrze Paszku wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawiał się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 10. czerwca 1922 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. Sąd okręgowy Oddział V. Rzeszów, dnia 13. listopada 1921. 6580

T. 4/22/2. Michał Dziura, syn Antoniego i Katarzyny, rolnik, łączący lat 38, urodzony i zamieszkały w Dylągowie, z ogłoszeniem pierwszej mobilizacji w sierpniu 1914 r. odszedł do czynnej służby wojskowej, którą pełnił przy 10. p. p. armii austr. Walczył na froncie rosyjskim w czerwcu 1915 r. miał być zabity pod Ulanowem. Ostatnią wiadomości o rodzinie nadesłał 17. czerwca 1915 r., i od tego czasu słych o nim zaginął. Sąd okręgowy w Sanoku wzywa każdego, ktoiby o życiu Michała Dziury miał jakikolwiek wiadomość, aby dał o tem znać Sądowi w przeciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia tego wezwania. Jeżeli w tym czasie Sąd nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu Michała Dziury na ponowny wniosek Anieli z Martowiczów orzeka, że dowód śmierci Michała Dziury ustalonym będzie. Sąd okręgowy Oddział V. Sanok, dnia 7. stycznia 1922. 2807

T. V. 278/21/3. Jan Barć, urodzony 1885 r. w Potomyj, syn Ignacego i Antoniny, powołany ogólną mobilizacją do służby wojskowej, przydzielony do 17. p. obr. kraj. brał udział w wojnie na froncie rosyjskim w jesieni 1914 r. i odtąd wszelki ślad za nim zaginął. Gdy zatem przyjętoby, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 1. ust. z 31. marca 1918 r. Dz. p. p. L. 128. p. 1. zeto wdraża się na prośbę Marianny Barć, postępowanie celem uznania za zmarłego — zaginionego, a jego małżeństwa za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub adwokatowi Paskowskemu w Rzeszowie, którego ustanawia się obrońcą wężła małżeńskiego wiadomości o powyżej wymienionym. Jana Barć wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawiał się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 20. lipca 1922 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. Sąd okręgowy, Oddział V. Rzeszów, dnia 21. grudnia 1921. 2710

T. 261/21/6. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Paraszka Pauków w Gajach ni-

nych wniosa o uznanie męża Dymtra Faniów syna Iwana zwanego Dawłyszyn za zmarłego. Zeznania wnioskodawczyni, i świadkowie Zwerżuchński gminnej i świadka Fedka i yę wynika, że Dmytro Panków syn Iwana zwany Dawłyszyn przez władze powiatu w okresie interwencji w czasie transportu z Wacławowa do Krakowa w lipcu lub w sierpniu 1919 zmarł w drodze w podłaz k lejowym. Na podstawie ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128. Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Dymtra Pawłowa syna Iwana zw. Dawłyszyn. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi panu dr. Zakrzewskiemu adw. w Drohojebczu wiadomości o powyżej wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1. sierpnia 1922 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. Sąd okręgowy Oddział V. Sambor, dnia 4. stycznia 1922. 3710

T. 155/21/5. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Katarzyna Kupiak z Rybickiej wniosła o uznanie męża Franka Ruppniaka urodzonego 9. marca 1882 z. zeznania wnioskodawczyni i świadka Mikołaja Dymko wynika że Frank Ruppniak jako żołnierz b. armii austr. brał udział w czerwcu 1915 w bitwie na froncie rosyjskim. Od tego czasu wszelki ślad po nim zaginął, zachodzi przeto domniemanie że zginął. Na podstawie ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128. Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Franka Ruppniaka. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Lesnowi Alterowi adw. w Drohojebczu, wiadomości o powyżej wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1. lipca 1922 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. Sąd okręgowy Oddział V. Sambor, dnia 27. października 1921 r. 2738

T. 183/21/2. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Alojzy Harat syn Włodzisława i Katarzyny, urodzony 1888 w Międzybrodzu w K. bierńskim powiat Biała, Małopolska, zaginął jako żołnierz 56. p. piechoty w polityczach pod Radowca 29 sierpnia 1914 r. i odtąd nie ma o nim żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjętoby, że zażądają warunki domniemania z ustawy z 31. marca 1918 r. Nr. 128. Dz. u. p. zarządza się na wniosek Marii Haratowej postępowanie celem uznania osoby wyżej wymienionej za zmarłą. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono wiadomości Sądowi. Zaginionego wzywa się, aby stawiał się przed podpisany sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. — Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej” Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie. Sąd okręgowy Oddział IV. Wadowice, dnia 8. lutego 1922 r. 3701

T. 328/21/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Estera Fuhrmann w Wysocku niżej wniosła o uznanie męża Irego Fuhrmana za zmarłego i zawartego z nim małżeństwa za rozwiązane. Zeznania wnioskodawczyni i przesłuchanego świadka Salomona Mellecha Eisenana wynika, że Ireg Fuhrmann został w roku 1914 powołany do wojska austriackiego, następnie wyruszył na front rosyjski gdzie brał udział w bitwie pod Iwanogodem w jesieni 1914 i w tej bitwie poległ. Na podstawie ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128. Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Irego Fuhrmanna. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Izakowi Lubingerowi adw. w Turce k. órego równocześnie ma iuże się obrońcą wężła małżeńskiego wiadomości o powyżej wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1. sierpnia 1922 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. Sąd okręgowy Oddział V. Sambor, dnia 19. grudnia 1921. 168

T. 214/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Paraska Miszurak z Ryczycy wniosła o uznanie męża Dymtra Miszuraka za zmarłego i zawartego z nim w dniu 26. lutego 1902 w paraf. cerkwi w Ryczycy małżeństwa za rozwiązane. Zeznania wnioskodawczyni, świadków Nyko i Fedyczyna i Fedka Iwanisichy wynika, że Dmytro Miszurak powołany został w roku 1916 do wojska jako żołnierz b. armii austr. W roku 1915 w jesieni służył przy kompanii budowlanej w miejscowości Berat w Albanji i od tego czasu ślad za nim zaginął. Na podstawie ust. z 31. marca 1918 Nr. 128. Dzpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Dymtra Miszuraka. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. drowi adw. Franciszkowi Radlewskiemu którego równocześnie ma iuże się obrońcą wężła małż. wiadomości o powyżej wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1. sierpnia 1922 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego. Sąd okręgowy Oddział V. Sambor, dnia 19. stycznia 1922. 3331

T. 411/31. Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Antoni Olech syn: Michała urodzony 2. czerwca 1874 zamieszkały w Potoku złotym powołany ogólną mobilizacją do wojska a jak dochożenia wykazują zmarł w czerwcu 1916 w Szpitalu w obozie jeńców Torockicki. Gdy wobec powyższego jest prawdopodobne, że wyżej wymieniony poniósł śmierć, przeto na prośbę Marty Olech wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono Sąd albo kuratora Michała Kosteckiego w Poloku złotym aż do dnia 10. maja 1922 o zaginionym. Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i podjęciu dowodów będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci. Sąd okręgowy Oddział IV. Stanisławów, dnia 5. listopada 1921. 206

T. 366/21. Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Nikoła Zaręcki urodzony 28 stycznia 1892 zamieszkały w Młotawcu Sp. Tysmiczna brał jako żołnierz austr. czynny udział w wojnie światowej

a następnie jak dochodzenia wykazywały w kwietniu lub w maju 1919 roku służąc w wojsku ukraińskim wskutek odniesionej w okolicy serca rany w bitwie koło Sychowa pod Lwowem zniał. (Gdy wołano go wyższymi go jest prawdziwie, odobnem, że żył w mroczny i podobny śmierci, przeto na prośbę Katarzyny Zawadzkiej wyraża się postępowanie celem udowodnienia w przyszłości śmierci zaginionego. Woda się przeto ogólnie wezwania, aby udowodniono bądź o nim lub o Stefanie Zawadzkiego aż do dnia 20. maja 1922. o zaginionym. Po upływie po wyższego czasu i po przepisach dźmieni i po podjęciu dowodów będzie rozstrzygnięto o dowodzie w przyszłości śmierci.

Sąd okręgowy, Oddział IV. Stanisławów, dnia 11. października 1921. 630

T. IV. 237/21/z. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego i małżonka za rozwiązane. Józef Kawończak, syn Hanażka i Rozali, urodzony 1888 w krzeszowie, powiat Złoczowski, rolnik tamże, powołany z wybuchem wojny do 16 pułku obrony krajowej 12 komp., brał udział w bitwie pod Kruszkami 9 września 1914 r. w której zginął i odtąd nie ma o nim żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjęto, że zajął warunki i domniemaniu z ustawy z 31 marca 1919 r. Nr. 128 Dz. u. p. i z § 112 k. c. zarządza się na wniosek Anny Kawończak postępowanie celem uznania osoby wyżej wymienionej za zmarłą, a małżonka za rozwiązane. Ogłasza się przeto wezwanie aby o zaginionym udzielono wiadomości Sądowi lub ur. Józefowi Kubiczkowi adwokatowi w Wadowicach którego ustanawia się kuratorem zaginionego, oraz obrońcą wzięcia małż. Zaginionego wyzwa się, aby przed podpisaniem sadem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej” Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV. Wadowice, dnia 18. lutego 1922 r. 670

T. 108/203. Iwan Tymczuk syn Stefana i Paraski, urodzony 11. maja 1889 w Szczytowie, żołnierz aust. 58 pułku piechoty, dostał się w roku 1916 do niewoli rumińskiej, gdzie miał umrzeć. (Gdy zatem przyjęto, że zaistniały warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli ustawy z 31. marca 1918 Nr. 128 Dżm., zarządza się na wniosek Wasyliny Tymczuk postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a małżonka zawartego w Szczytowie 6. czerwca 1914 z Wasyliną Tymczuk za rozwiązane, a zarząca ogłasza się wezwania, abym udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi albo Dr. Gramickiemu w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem nieobecnego i obrońcą wzięcia małżonkiego. Iwana Tymczuka wyzwa się, abym przed podpisaniem sadem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1. maja 1922 Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego małżonka za rozwiązane.

Sąd okręgowy, Oddział IV. Czortków, dnia 28. lutego 1922. 308 1-2

T. 228/21/z. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego i celem rozwiązania małżeństwa. Teodor Charów syn Małgii i Ałafji, gr. kat., urodzony 2. marca 1884 w Międzyzdrozjach i tamże zamieszkały, ożeniony 4. września 1910 z Katarzyną Franków, fałszywym Romanem wedle zaprzysiężonych zeznań świadka A. drusia Franków miał umrzeć 16. czerwca 1919 na tyfu w Tarnopolu gdzie go przywiozły wojska Polskie jako Ukraińca pojmonego do niewoli. (Gdy zatem przyjęto, że należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci przeto, wdraża się na prośbę jego żony Katarzyny Charów w Międzyzdrozjach postępowanie celem uznania za zmarłego i celem rozwiązania małżeństwa. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub Dr. Drowi Presserowi adwokatowi w Striju, którego ustanawia się kuratorem nieobecnego i obrońcą wzięcia małżonkiego, wiadomości o powyż wymienionym, Teodorze Charów wyzwa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawili się lub w inny sposób udowodni o swym życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę dopiero po upływie sześciu (6) miesięcy licząc od dnia ogłoszenia niniejszej uchwały w „Gazecie Lwowskiej” rozstrzygnie o uznaniu i o rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy Oddział IV. Strij, dnia 30. stycznia 1922. 258

T. 238/21/z. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Hryhoryj Hasij syn Aleksieja i Ałafji, gr. kat., urodzony 8. lutego 1890 w Lutynce i tamże zamieszkały, narokował w 1915 roku do wojska aust. i wedle zaprzysiężonych zeznań świadków Ługeni Kaminskiej i Rozji Kaminskiej miał umrzeć w 1915 roku na Węgrzech w szpitalu na cholera. (Gdy zatem przyjęto, że należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci przeto wdraża się na prośbę jego siostry Rózi Hasij zam. Kaminskiej w Lutynce postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub Dr. Drowi Kufiskiemu, adwokatowi w Striju, którego ustanawia się kuratorem nieobecnego wiadomości o powyż wymienionym. Hryhoryja Hasij wyzwa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawili się lub w inny sposób udowodni o swym życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę dopiero po upływie sześciu (6) miesięcy licząc od dnia ogłoszenia niniejszej uchwały w „Gazecie Lwowskiej” i po uzupełnieniu dochodzeń rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV. Strij, dnia 3. lutego 1922. 293

T. 48/21/z. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego i celem rozwiązania małżeństwa. Iwan Naum syn Teodora i Paraski, gr. kat. urodzony 3. października 1885 w Manasterku i tamże zamieszkały, ożeniony 5. czerwca 1906 z Anastazją Turęg, wedle zeznań świadków Dmytra Struka i Iwana Kliszczana narokował w 1914 roku do 33 p. aust. poczem miał walczyć pod Lublinem w jesieni 1914 i od tego czasu brak wszelki znak o jego życiu. Gdy zatem przyjęto

należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci przeto wdraża się na prośbę jego żony Anastazji Naum w Manasterku postępowanie celem uznania za zmarłego i celem rozwiązania małżeństwa. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub Dr. Drowi Bocherowi adwokatowi w Striju, którego ustanawia się kuratorem nieobecnego i obrońcą wzięcia małżonkiego, wiadomości o powyż wymienionym, Iwan Naum wyzwa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawili się lub w inny sposób udowodni o swym życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę dopiero po upływie sześciu (6) miesięcy licząc od dnia ogłoszenia niniejszej uchwały w „Gazecie Lwowskiej” rozstrzygnie o uznaniu i o rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy, Oddział IV. Strij, dnia 30. stycznia 1922. 300

T. 99/21/z. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jurko Uhera syn Iwana i Anny, urodzony 2. maja 1888 w „Iatyczanach i tamże zamieszkały gospodarz, wedle zaprzysiężonych zeznań świadka Hryma Daniewiczkiego brał czynny udział jako żołnierz aust. w bitwie na froncie rosyjskim na wiosnę 1915 roku, wówczas został ciężko ranny i jako takiego wzięto go w pociąg kolejowy w Sławsku, poczem zginął o nim słu. lu po dzień dzisiejszy. (Gdy zatem przyjęto, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci przeto wdraża się na prośbę Marii Uhery żony Wasyla w P. etniczach postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub Panu Dulewskiemu, adwokatowi w Striju, którego ustanawia się kuratorem nieobecnego wiadomości o powyż wymienionym, Jurko Uhera wyzwa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawili się lub w inny sposób udowodni o swym życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę dopiero po upływie sześciu (6) miesięcy licząc od dnia ogłoszenia niniejszej uchwały w „Gazecie Lwowskiej” rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV. Strij, dnia 7. lutego 1922. 302

KORZYCIE OBWIESZCZENIA.

C. III. 21/21. Edykt. Nieznajomy z miejsca pobytu Kosciwów Habaczowi z Pohorze w sprawie łączącej się przed Sądem powiatowym w Komarnie Kosciwów Habaczowi o zeznania kontraktu ma być doręczony pozew z dnia 15. marca 1922 lcz. C. III. 21/21, na podstawie którego wyznaczona została audjencia do ustnej rozprawy na dzień 26. kwietnia 1922 godz. 8 B. z. Pomoczą niewiadomemu gdzie pozwany Ks. Habacz z Pohorze przebywa, ustanawia się w celu strażenia jego praw kuratorem w osobie Pana adw. Dr. Kosa w Komarnie. Tenże kurator zastępować będzie wyżej nazwanego w rzeszowej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział III. Komarno, dnia 15. marca 1922. 3894

Cg. II. 216/22. Edykt. Przeciw Władysławowi Białkowskemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wnieśliem był do Sądu okręgowego edykt, w Lwowie przez Michała Worobca i toż, pozew o zeznanie tabularnego dokumentu. Na podstawie pozwu wyznaczono i audjencje na dzień 2. maja 1922 godz. 9 rano w tutejszym Sądzie biuro 88 ul. Sądowa 7/III, p. Celem strażenia praw pozwanego ustanawia się Pana Zygmunta Białkowskiego, komisarza Policji Państw. w Lwowie kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzeszowej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział I. Lwów, dnia 14. marca 1922. 3934

Cg. II. 955/21. Edykt. Przeciw Tymkowi Barenu którego miejsce pobytu jest nieznane, wnieśliem był do Sądu okręgowego cywilnego we Lwowie przez Iwana Burgo i toż, w Solence pozew o zniesienie współwłasności realności. Na podstawie pozwu wyznaczono i audjencja na dzień 30. maja 1922 godz. 12 w południe sala rozpraw Nr. 97. Celem strażenia praw pozwanego ustanawia się Pana adw. Dra Borowczyka w Nowym Sażu kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzeszowej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział Ia. Lwów, dnia 16. marca 1922. 3923

Cg. I. 87/22/I. Przeciw Józefowi Wojtasowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wnieśliem był do Sądu okręgowego w Nowym Sażu przez Józefa Talagę w Jaworznie pozew o zapłatę 30 dolarów amerykańskich. Na podstawie pozwu wyznaczono pierwszą audjencje na dzień 30. maja 1922 godz. 12 w południe sala rozpraw Nr. 97. Celem strażenia praw pozwanego ustanawia się Pana adw. Dra Borowczyka w Nowym Sażu kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzeszowej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd okręgowy, Oddział I. Nowy Saż, dnia 23. marca 1922. 3987

Pan Prezes Sądu apelacyjnego zamianował na drugą dnia 8. maja, trzecią dnia 4. września i czwartą dnia 4. grudnia 1922 rozpocząć się mająca w tutejszym Sądzie Zwyczajna Kadencja Sądów przysięgłych prezesa Sądu Józefa Jaworskiego przewodniczący, zastępcami przewodniczącym zaś wiceprezesa Sądu Dra Bolesława Gawilińskiego i sędziów Sądu okręgowego Jocha Tomaszewskiego, Ksawerzego Brzozowskiego, Jana

Hrobonnego, Augusta Bezucha, Romualda Doniglewicza, Bronisława Świdzkiego, Dawida Terleja i Jana Miśkiewicza.

Prezes Sądu okręgowego. Sanok, dnia 12. kwietnia 1922. 3989

C. II. 76/22/I. Edykt. Przeciw Jędrzejowi Wiatrowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wnieśliem był do Sądu powiatowego w Grybowie przez Stanisława Wiatra w Stróżach bliższych pozew o uznanie prawa własności zpn. Na podstawie pozwu wyznaczono audjencje do rozprawy na dzień 2. maja 1922 o godzinie 9 rano. Celem strażenia praw pozwanego ustanawia się Pana Dra Schmala adwokata w Grybowie kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzeszowej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział II. Grybów, dnia 11. kwietnia 1922. 3991

Prez. 1407/18 P. 22. Ohwieśczenie. Prezes Sądu apelacyjnego we Lwowie zamianował dla kadencji zwyczajnej kadencji posiedzeń Trybunału Sądów przysięgłych w Sądzie okręgowym w Złoczowie rozpoznającej się dnia 15. maja 1922 o godzinie 9 rano przewodniczącym prezesa Sądu okręgowego Antoniego Starkiewicza a zastępcami przewodniczącego wiceprezesa Sądu okręgowego Dra Adama Strawińskiego i sędziów Sądu okręgowego Antoniego Dregiewicza, Dra Zygmunta Myskowa, Bronisława Pańciewicza, Jarosława Baranowskiego, Józefa Samuelowicza, Marijana Schweda i Emila Karaczewskiego.

Prezes Sądu okręgowego. Złoczów, dnia 11. kwietnia 1922. 3980 1-3

C. 267/21/I. Edykt. Przeciw niewiadomym z miejsca pobytu Julii ze Skrzyptków Strzeżkowej i Ludwиковi Skrzyptkowi wnieśliem był do Sądu powiatowego w Radomyślu wielkim przez Katarzynę ze Skrzyptków Gradkwa w Łuczkach brzeskich pozew o zniesienie współwłasności. Na podstawie pozwu wyznaczono audjencje na dzień 26. kwietnia 1922 o godz. 9 rano w Sądzie tut. sala Nr. 2. Celem strażenia praw Julii ze Skrzyptków Strzeżkowej i Ludwika Skrzyptka ustanawia się Pana adw. Dra Erba w Radomyślu wielkim kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie wyżej wymienionych w rzeszowej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział IV. Radomyśl wielki, dnia 26. września 1921. 3972 1-3

KURATELE.

P. 305/16. Edykt. Walerja Kopecka z Chmielowa uznana myślowo chora. Jej kuratorem ustanowiono Katarzynę Kopecką z Chmielowa.

Sąd powiatowy, Oddział I. Tarnobrzec, dnia 8. marca 1921. 3995

L. III. 5/20. Edykt. Uchwałą Sądu powiatowego w Busku z dnia 27. marca 1922 Lcz. L. III. 5/20, pozbawiono całkowicie własności Stęgi Weingarten córce Izaka Leiby i Serel Weingartenów z Buska, a to z powodu choroby umysłowej. Izaka Leiby Weingarten ustanawia się kuratorem pozbawionej własności.

Sąd powiatowy. Busk, dnia 27. marca 1922. 3893 1-3

P. 91/22/6. Ogłoszenie pozbawienia własności. Uchwałą Sądu powiatowego w Krakowie z dnia 5. marca 1922 L. 9/215 pozbawiono całkowicie własności Stefana Kowala z Chotyńca, a to z powodu niedołężności umysłu. Kuratorem ustanowiono p. Iwana Sydora naczelnika gminy z Chotyńca.

Sąd powiatowy, Oddział IV. Kraków, dnia 23. marca 1922. 3967 1-3

L. III. 2/22/3. Hrynia Było, rolnika z Pyszkowic, żonatego, ojca i dziecka, pozbawia się całkowicie własności z powodu choroby umysłowej. Kuratorem tegoż ustanawia się Ołeksę Kowalewską gospodarza w Pyszkowcach.

Sąd powiatowy, Oddział III. Buczacze, dnia 22. marca 1922. 3990 1-3

L. 16/21/8. Ogłoszenie uchylecia kurateli. Uchyła się nad Marianną z Szafranców Zemlikowa z Grzechywni Nd. 108 kuratele z powodu marnotrawstwa rozciągnięta ts. uchwałą z dnia 20. stycznia 1914 L. 13/13/8.

Sąd powiatowy, Oddział I. Maków, dnia 12. listopada 1921. 3630

P. 115/21. Hrycia Krawczyk s. Jury w Kosmaczu pozbawia się częściowo własności z powodu słabości umysłowej. Doradcą tegoż ustanawia się Petra Krawczyka zw. „Tackziw” z Kosmacza Ruszc.

Sąd powiatowy, Oddział V. Jabłonów, dnia 28. kwietnia 1921. 3847

P. 66/22. Warwarc Pasiecznik z Moskalówki pozbawiono zupełnie własności z powodu marnotrawstwa. Kuratorem tej ustanowiono Józefa Szpacka z Monasterska.

Sąd powiatowy, Oddział V. Kosów, dnia 28. marca 1922. 3859

P. 187/21. Ogłoszenie pozbawienia własności. Uchwałą Sądu pow. w Gorlicach z dn. 28. października 1921 lcz. L. 10/21 pozbawiono całkowicie własności Antoniego Stawickiego zamieszkałego poprzednio w Gorlicach, a to z powodu choroby umysłowej. Kuratorem ustanowiono Stanisława Stawickiego w Przemysku.

Sąd powiatowy, Oddział I. Gurlicze, dnia 17. grudnia 1921. 3861

SPADKI.

A. IV. 54/21/6. Edykt wzywający meznanych dziedziców. Julia z Jaworskich 1. śl. Ziwicka 2. śl. Wittner, zmarła 21. października 1920 w Żelchowie wielkim, nie pozostawiając ostatniego rozporządzenia. Do spadku po niej oszczędzić się pozostali wdowicę Jan Wittner, Sądowi wiadomo, czy pozostali inni dziedzice. Ustawia się zatem Japa Wittnera z Żelchowa wielkiego kuratorem spadku. Kto zamierza zgłosić roszczenia do spadku winien o tem donieść temu Sądowi w ciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego i wykazać swe prawa do spadku. Po upływie tego czasu wyda się spadek tym osobom, które wykazały swe prawa.

S. I. Towarowy, Oddział IV.

Kamionka Strumfowa 1. kwietnia 1922. 3965 1—3

FIRMY.

Firm. 183 poj. II. 95. Zmiany i dodatki dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 16. marca 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Polski Bank krajowy we Lwowie. Uchwała z dnia 8. czerwca 1918 l. 35508 zatwierdzona przez Radę Nadzorczą dnia 19. czerwca 1918 oraz przez Wydział krajowy reskryptem z dnia 5. lipca 1918 l. 65825 stanowiącym filię w Przemyślu, Naczelnikiem filii zainstalowano Józefa Gótraka, urzędnika filii w Przemyślu. Prokure urzędowe: Dr. Feliksowski Dzurbackiemu wł. dóbr w Pralkowicach, Kazimierzowi Frankowskiemu siedziemu w Przemyslu, Maurycemu Schatzkerowi fabrykantowi w Nehrebcze, Dr. Leonardowi Tarnawskiemu adw. w Przemyślu Stanisławowi Tranawskiemu blacharzowi w Przemyślu. Podpis firmy filii: Firma filii podpisują pod jej brzmieniem albo Naczelnik filii lub jego zastępca lub jeden z prokuratorów albo zastępca Naczelnika filii i jeden z prokurystów.

Sad okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów dnia 3 marca 1921. 2198 Firm. 405. Rg. A. III. 75. Wpis firmy spółkowej. Wpisano dnia 16. kwietnia 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: „Handel kamieni, maszyn i przyborów mylnych, Riesel, Schöber i Friedländer we Lwowie”. Rodzaj spółki: Jawną spółką handlową od 1. kwietnia 1921. Przedmiot przedsiębiorstwa: Handel kamieni, maszyn i przyborów mylnych. Nazwiska spółników: Juda Wolf, Meschulem Schieber i Joachim Friedländer, przemysłowcy we Lwowie. Do zastępstwa spółki uprawniony jest spółnik Joachim Friedländer łącznie z innymi spółnikami. Podpis firmy: Pod wyświadczeniem stampilla, wydrukowaniem lub wypisanem brzmieniem firmy umieszczają kolektywnie swe podpisy: spółnik Joachim Friedländer i jeden spółnik.

Sad okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów dnia 14. kwietnia 1921. 2199 Firm. 1154. Rg. C. IV. 156. Zmiany do wpisanej już firmy. Do rejestru wpisano dnia 6. października 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Wielkopole, gospodarstwo rolniczo-przemysłowe, spółka z ográn. odpowiad. Zmiany: Ustąpił zawiadowca Zygmunt Golonka, a w jego miejsce wybrany został zawiadowca Dr. Bronisław Haupt, przemysłowiec w Krakowie, ul. Żółkiewskiego fabryka Odlew.

Sad okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów dnia 14. września 1921. 2202 Firm. 947. Rg. A. III. 140. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 29. sierpnia 1921. Brzmienie firmy: Bodenstein, Tomiak i Kornfeld. Siedziba firmy: Lwów, Legionów 37. Przedmiot przedsiębiorstwa: Hurtownia i detaliczna sprzedaż gotowego obuwia. Stosunki prawne spółki: Jawną spółką handlową. Spółnikami sa: Adolf Bodenstein, Salomon Kornfeld i Joachim Tomiak we Lwowie. Działalność rozpoczęła 6. lipca 1921. Do zastępstwa upoważnieni wszyscy spółnicy łącznie. Podpis firmy: Pod wyświadczenia stampilla, wypisanem lub wydrukowaniem brzmieniem firmy wszyscy spółnicy podpisują się własnoręcznie.

Sad okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów dnia 19. sierpnia 1921. 2213 Firm. 1385, 1386 i 1387. Rg. C. IV. 218. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 26. listopada 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy dotąd: Syndykat przemysłowy, spółka z ogr. odpowiedzial. Zmiany: Na walnym zgromadzeniu odbytem na dnia 9. maja 1921 do l. rep. 7996 uchwalono podwyższenie kapitału zakładowego 3.000.000 Mkp. do kwoty 50.000.000 Mkp. wpłaconej w całości. Zmianę par. 9, 10 ust. a, 11 ust. c, 14 kontraktu spółki dodano nowe par. 15 ust. 2 i b. jak w przechowywanym w tus. zbiorze dokumentów odpisie protokołu nadzwyczajnego Walnego zgromadzenia z dnia 30. września 1921 do l. rep. 9265. W miejsce dotychczasowych zawiadowców, którzy ustąpił wybrano zawiadowcami: Karola Groblewskiego i Zbigniewa Orzechowskiego przemysłowców we Lwowie. Prokure udzielono Piotrowi Burakowi i Jakóbowi Lowiczowi przemysłowcom w Lwowie. Spółka ma obecnie Radę nadzorczą składającą się z 10 członków.

Sad okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów dnia 25. lutego 1921. 2206 Firm. 287. Rg. C. IV. 206. Wpis firmy spółki z ogr. odpowiedzialnością. Do rejestru wpisano dnia 2. kwietnia 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Bandrowska spółka naftowa z ogr. odpow. Czas trwania spółki nieograniczony. Stosunki prawne spółki: Spółka

opiera się na kontrakcie spółki z daty Lwów 13. sierpnia 1920 l. rep. 5962. Przedmiot przedsiębiorstwa: Przedmiotem spółki jest nabywanie i pozbywanie praw wydobywania minerałów żywiczych i innych niezastzezonych Państwu minerałów i gazów pól naftowych w całości lub części udziałów w innych przedsiębiorstwach taki przedmiot mających. Nabywanie i pozbywanie kopalni poprzednio opisanych minerałów i udziałów w takich kopalniach, zakładanie i prowadzenie takich kopalni w ogólności, prowadzenie wszelkich przedsiębiorstw i przemyślności mających na celu poszukiwanie, wydobywanie, przerabianie, przechowywanie i przewóz czyli transport niezastzezonych Państwu minerałów i gazów. Wysokość kapitału zakładowego 250.000 Mkp. pełną wpłacony. Do zastępstwa spółki uprawniony jest zawiadowca. Zawiadowcą ustanowiono Mikołaja Giusa wł. dóbr i przemysłowca we Lwowie ul. Rutowskiego 10. Podpis firmy pod wypisanem lub wydrukowaniem brzmieniem firmy podpis zawiadowcy.

Sad okręgowy cywilny jako handlowy, Oddział IV. Lwów dnia 17. marca 1921. 2205 Firm. 1388/21. Rg. C. V. 204. Wpis firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 9. listopada 1921. Siedziba spółki: Lwów; filja w Podwołoczyskach. Brzmienie firmy: „Mercant”. Handlowo-Komisowa Spółka z ogr. por. we Lwowie. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest kupno i sprzedaż na własny rachunek lub też komisowo wszelkich z obiegu nie wyjętych artykułów tak fabrykatów, jak i półfabrykatów i surowców, a to tak w granicach Państwa jak i poza granicami. Zakładanie składów hurtownych i detalicznych tych artykułów, wyrób własnych artykułów, jak w ogóle wszelkie czynności zmierzające do rozwoju Polskiego handlu i przemysłu. Kapitał zakładowy Spółki: 7.100.000 Mkp., na poczet którego wpłacono kwotę 2.275.000 Mkp. Zawiadowcami są: 1) Dr. Witold Chotoldecki adwokat we Lwowie ul. Jagiellońska l. 8. 2) Wincenty Cybulski wł. realności w Rzeszowie ul. Wincentego Poła L. 1346. 3) Ferdynand Csała handlowiec we Lwowie ul. Akademicka l. 26. 4) inż. Franciszek Jarecki wł. dóbr Pstrągowa o. p. Czudec. 5) Lucjan Kosmowski handlowiec we Lwowie ul. Teatyńska l. 23. 6) Dr. Jerzy Siciński bankowiec we Lwowie ul. Głęboka l. 21. Podpis firmy spółki następuje w ten sposób, iż pod wydrukowaniem, stampilla wyświadczeń lub napisaniem brzmieniem firmy umieszcza dwa kolektywnie podpisy. Forma spółki: Spółka opiera się na kontrakcie spółki z daty Lwów dnia 27. września 1921 działającym w formie aktu notarialnego do L. rep. 83363. Ogłoszenia ze strony Spółki podawane będą przez umieszczenie ich przynajmniej w „Gazecie Lwowskiej”, ewentualnie także w powstać mogących gazetach urzędowych Wolewództwa Lwowskiego i Tarnopolskiego.

Sad okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów dnia 4 listopada 1921. 2207 Firm. 1599. Rg. A. II. 256. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 6. grudnia 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy dotychczas: Dom handlowy rolniczy Pasza Józef Tyski i Wacław Maculski we Lwowie. Podpis firmy dotychczas: Pojedyncza firma handlowa, oddat: Jawną spółką handlową. Przedmiot przedsiębiorstwa dotychczas: Kupno i sprzedaż ziemiopłodów, oddat: Kupno i sprzedaż ziemiopłodów i sprzedaż innych środków żywności oraz wyrobów przemysłowych. Spółnicy jawni: Józef Tyski i Wacław Maculski we Lwowie. Spółkę zastępują obaj spółnicy jawni kolektywnie. Podpis firmy: Obaj spółnicy jawni w ten sposób, że pod wyświadczeniem, wydrukowaniem lub wypisanem jej brzmieniem umieszczają swoje własnoręcznie podpisy. Spółka rozpoczęła działalność z dniem wpisu do rejestru.

Sad okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów dnia 5. grudnia 1921. 2216 Firm. 1567. Stow. VII. 212. Wpis firmy spółdzielczej. Do rejestru wpisano dnia 18. listopada 1921. Firma spółdzielni: Bank wschodniego Towarzystwa handlowego spółdzielnia z ogr. odpowiedzialnością we Lwo-

wie. Siedziba spółdzielni: Lwów. Odpowiedzialność członków udziałami, a nadto potrójną wysokością udziałów zadeklarowanych. Przedmiot przedsiębiorstwa: Nabywanie i sprzedawanie wszelkiego rodzaju walorów i papierów wartościowych, przynajmniej wkladek, udzielnice kredytów itp., a to tak dla członków, jak i nieczłonków. Udział wynosi 5.000 Mkp. pierwszą część musi być w całości wpłacony, delsze w połowie. W chwili podpisania deklaracji i druga połowa w razie nastąpienia po podpisaniu deklaracji. Członkowie zarządu jest dwóch: Członkami zarządu są: inż. Stanisław Leski i Dr. Marcin Sommerstein, urzędnik bankowy. Czas trwania nieograniczony. Podpis firmy. Firma posiada dwa członkowie zarządu. Rozwiązanie spółdzielni w wypadkach ostatek przewidzianych. Ogłoszenia nadawają w „Kurjerze Lwowskim”. Spółdzielnia ma nadto radę nadzorczą składającą się z 3 członków.

Sad okręgowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów dnia 18. listopada 1921. 2225 Firm. 1501. Rg. B. I. 55. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 6. grudnia 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Rakszawa akc. Tow. dla wyrobów sukniennych we Lwowie. Zmiany na zwyczajnym Walnym zgromadzeniu akcjonariuszy dnia 11. maja 1921 uchwalono kapitał zakładowy spółki podwyższyć do kwoty 7.000.000 Mkp., rozłożonej na 50.000 sztuk pełnowpłaconych na okaziciela opiewających akcji po 140 Mkp. Podwyższenie kapitału akcyjnego zatwierdzone zostało postanowieniem Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z daty Warszawa 20. maja 1921 Sp. O. 458 spr. 376. Uchwalono nadto zmianę par. 4, 5, 13, 15 i 21 jak w znajdującym się w tus. zbiorze dokumentów odpisie nowego statutu.

Sad okręgowy cywilny jako handlowy, Oddział IV. Lwów dnia 21. listopada 1921. 2222

PAPA
DACHOWA W NAJLEPSZYM GATUNKU ORAZ
TER WARSZAWA
TER I DETALICZNIE,
WAGI
DECYMALNE I NA BYDŁO,
BE CZ
ŻELAZNE, ORAZ WSZYSTKIE ARTYKUŁY
TECHNICZNE I GOSPODARSKIE, WCHODZĄCE
W ZAKRES GOSPODARSTWA — polska firma
M. KIERSKI
• LWÓW — PASAŻ MIKŁASZNA.
FILJA: TARNOPOL. 3629

II. Zwyczajne Walne Zgromadzenie akcjonariuszów BANKU DYSKONTOWEGO WE LWOWIE, odbędzie się w sobotę, dnia 6 maja 1922 r. o godz. 5 popołudniu w gmachu Banku przy ul. Hetmańskiej l. 10. I. p. z nast. porządkiem dniem:
1. Sprawozdanie Rady Zawiadowczej z czynności i zamknięcia rachunków za pierwszy okres administr. 2. Sprawozdanie reworów rachunkowych oraz wniosek na zatwierdzenie rachunków i udzielenie absolutorium Radzie Zawiadowczej. 3. Wnioski w sprawie rozdzielenia czystego zysku. 4. Wybór członków Rady Zawiadowczej i zatwierdzenia ich kooptacji oraz oznaczenie marek obecności dla członków Rady Zawiadowczej. 5. Wybór reworów rachunkowych i oznaczenie dla nich wynagrodzenia. P. T. Akcjonariusze, chcący wziąć udział w powyższym Walnym Zgromadzeniu, winni złożyć swe akcje względnie kwoty tymczasowe na posiadane akcje najpóźniej do dnia 1-go maja 1922 r. we Lwowie w kasie Banku. (§28). Posiadanie 10 akcji daje prawo do jednego głosu. We Lwowie, dnia 8. kwietnia 1922 Rada Zawiadowcza Banku Dyskontowego we Lwowie.

KONKURS.
W celu sprzedaży żelaza, zebranego na terytorjum Fabryki tytoniu w Winnikach obok Lwowa w drodze ofertowej w ilości około: starego lanego 5 wagonów, starego kutego i wagon, belków blaszanych nitowanych i trawersów pogiętych 28 i pół wagonu i starej żelaznej blachy pół wagonu (a 100 g) ogłasza się niniejszym konkursem. Ofertę zechcą zebrany pow szty materiał oglądają (Skarb bowiem nie odpowiada za jakość a przy ewentualnej hurtowej sprzedaży również i za ilość) a następnie dopiero wnieść swe oferty należyście ostemplowane do Dyrekcji waz wspomnianej Fabryki w koperacji zamkniętych z napisem: „Oferta” najpóźniej do dnia 4. maja 1922 do godziny 9:30 rano.
Oferty dodatkowe nie będą brane pod uwagę.
Ceny ofertowe należy kalkulować loko Fabryka tytoniu w Winnikach za 100 kg żelaza lanego, względnie kutego, względnie belków blaszanych nitowanych i trawersów pogiętych, lub blachy starej albo podać ceny kupna hurtowną za całość bez uwzględnienia wagi, również loko Fabryka tytoniu w Winnikach.
Ofertę złożyć w kasie fabrycznej kancje wadliwą w wysokości 10 proc. od ceny oferowanej, jako zabezpieczenie dopełnienia warunków konkursowych.
Kaucja ta wydana zostanie natychmiast po naleytem usatwieciu z terytorjum Fabryki zakupionego żelaza.
Obwarcie ofert nastąpi w kancelarii Dyrekcji fabryki tytoniu w Winnikach dnia 4. maja 1922 o godzinie 9:30 rano.
Zawłodzenie o przyjęciu danej oferty nastąpi najpóźniej jeden miesiąc po jej wniesieniu.
Nabywca będzie zobowiązany zabrać zakupiony materiał żelazny z terytorjum Fabryki tytoniu własnym kosztem najpóźniej do dni 30. licząc od daty zawiadomienia o przyjęciu oferty, a cenę kupna ściśle do kasy Fabryki tytoniu w Winnikach przed rozpoczęciem wywozu zakupionego żelaza.
Winniki, dnia 18. kwietnia 1922. 3960
L. S.
FABRYKA WYROBÓW TYTONIOWYCH.
Rajewski m. p.